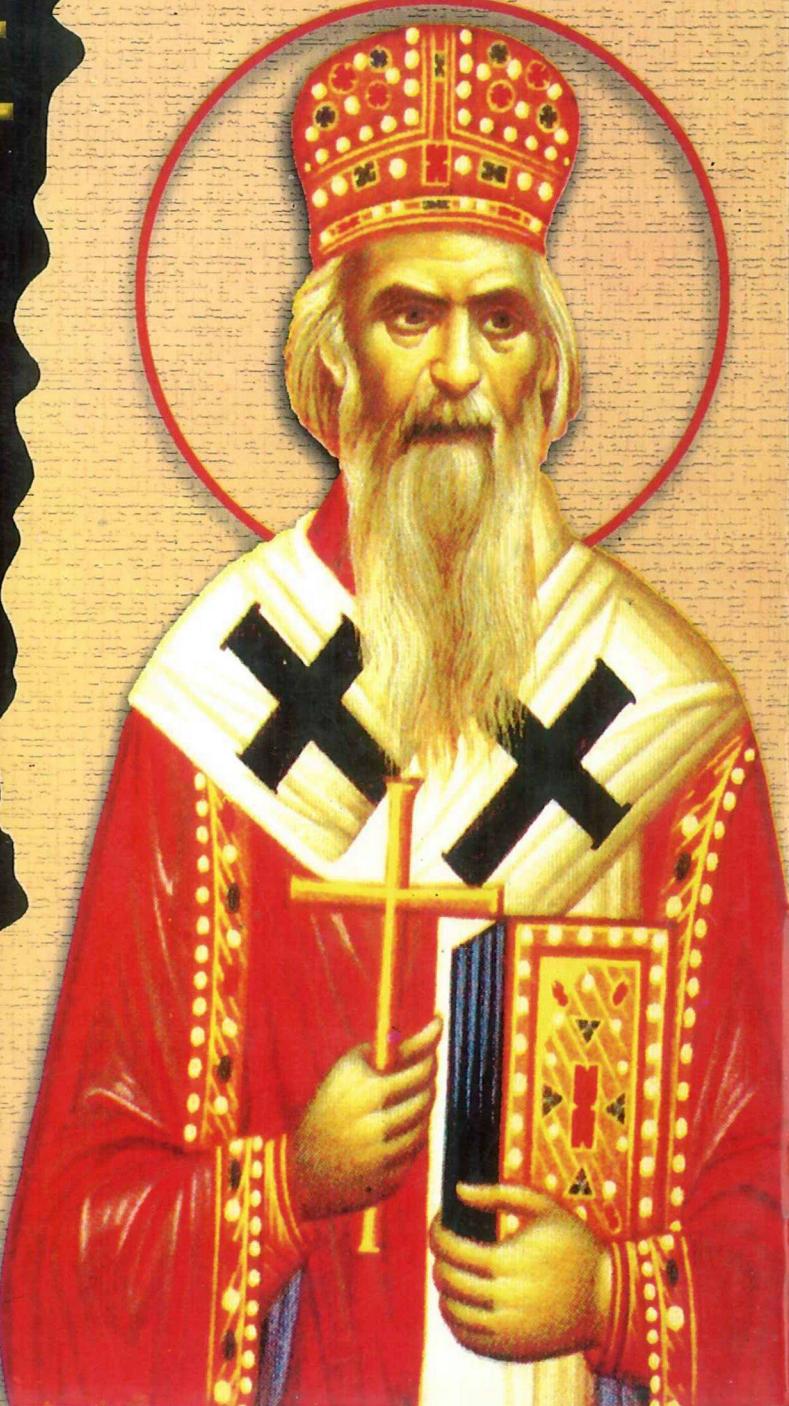

СВЕТИ ВЛАДИКИ НИКОЛАЈ СЛОВЕНИК

СЛОВЕНИК

СВЕТИ ВЛАДИКИ НИКОЛАЈ

БИБЛИОТЕКА
МИСАДНИК
Књига 2

Уредник
Срђан Јаблановић

СВЕТИ ВЛАДИЋА НИКОЛАЈ ВЕЛИМИРОВИЋ

СЛОВЕСНИК
(Фототипско издање)

Напомена приређивача:

Ова књига, писана руком владике Николаја Велимировића, објављује се у аутентичном облику и без икаквих измена. Књигу (свеску) је у библиотеци манастира Драче пронашао брат Велибор В. Шомић и донео је на штампање, а са благословом Његовог Преосвештенства Епископа Рашко-призренског др Артемија.

На свесци нема поруке, ни података када је писана, али се претпоставља да је владика Николај свеску писао тридесетих година или у манастиру Враћевшици, за шта има наговештаја у рукопису, или у манастиру Драчи или Дивостину, где су се одржавали богомолјачки скупови.

НАРОДНА И УНИВЕРЗИТЕТСКА БИБЛИОТЕКА
У ПРИШТИНИ
ГИК "ЂУБОСТИЊА" ТРСТЕНИК
1997.

Пресвата Богородица спаси нас
Пресвата Богородица спаси нас
Пресвата Богородица спаси нас
Все уповане на тя возатъ Мати Божия,
Сохрани мя под кровомъ твоимъ.
Аминъ.

Святыи Трьох Словесници

Прѣсвѣтъ.

Ірмосъ: Водъ прошедъ таکо сѧшъ.....
(и вси прости ірмоси таکи же напи-
саны въ Засословѣ: въ послѣдовати
молебна общаго Прѣща Була).

Григорій: Трьесвятая Богородица
Словесница спаси настав.

Вѣры начальника, творца всѧ твари
Огнєва плоти плотию, облеке
Иже ѿ нагала міръ облеке свѣтомъ
Лѣтами древнѣйша, силю силнѣйша,
Огнєво роди, Словесница, Слово:
Вопистини градо, обогоди ново!

И

и ѿ небесъ долъ, и ѿ земли горѣ;

Чудо: како снide на верху стояшій,

Како обнажися ѿ въгниа слави.

Дзь же удивляюсъ како в'пепель вниде,
Слово, Словеснице, безсловесныи с'лави;
Лета како солнце сияти направи!

Аминь всакой правды водѣся всели
Владика всѣхъ красотъ в'дѣ преногева,
Аминь всакой славы в'безславie паде;
Иже словомъ своимъ Адама сотвори
Бог-Божіе Слово изъ тебе возсѧ,
Адамъ новъ изъ тебе, Словеснице прокліа.

Нови Адамъ Дѣво тобою намъ прииде,
Адама праотца праотецъ превѣгный.
Ты си была клеще огна небеснаго;
Словеснице Маро, златая лампада;
Колеснице свѣтла цара ангельскаго
Адоная страшна побѣдоноснаго.

Тъсънъ Р.

Ірмосъ: Небеснаго кръга

III ТРЕИЗРАДНЬ ТЕБЕ ПРОМИЛІЕ ИЗБРА
(и) отъ всѣхъ родовъ женкыихъ налагахъ міра
Христъ, Словеснице, да будеши мати.
Видѣвъ та вси концы небесе и земли
Днны праведныхъ плодъ утробы старой
Ликъ ти сочвиша - Матери предавой.

Адамъ вогіаше в'мрацъ безсловенъмъ
Стасай, Словеснице, тыи безсловесныи!
Ехидна древна съболѣвша Евъ
Разумъ помрагаетъ, сердце развращаетъ
Братъ не можетъ спсти, ни узникъ узника
Стасъ изъ тебе прииде - свѣтъ изъ свѣтлъка.

Книга была еси, въ ней же Слово жизни.

Овластъ, Словеснице, на врагы прїемши
Елей излей, Мати, чи юзычиядъ твоихъ
Униніе мрако разби како ми8!
Книго божественна Христомъ написанна,
Фазвесели и нась, Богорадованна!

IIЩЕ ВОЗРЮ НА МІРЬ, ГТО ЕСТ' МІР' БЕЗ' НЕБА ?
Шумъ же безъовесный, волы безстыднны,
Египетска тишина, и юдейска злова;
Небо ж' просвѣщает', Иисус-се есть небо,
Иисусъ, Словесница, явленный тобою,
Евв и Адама искуштив' собою.

ПѢСНЬ Д.
ІРМОСЪ: Усыщахъ Гдѣ споруда...

Востоге рѣманній словеснаго Солнца
Се азъ искльваю во трацѣ запада
Дздитъ вратъ Безъмній на мір' ^{какъ} на скрѣ
Христомъ, Словеснице, спаси ма немощна,
Божественна Дѣво, Мати Словеснаго
Абрѣши ма ѿ свазъ врага бездушнаго.

Людей же множество, спасено тобою,
Иснашъ воспѣваютъ величество твоє,
Щедра Богомати, сосуде Божества,
И насъ, Словеснице, ущедри, исцѣли.
Христа одонивши призри на ма нища,
Извяви и спаси ѿ враж'a полгнща.

Сїѡнова сіаво, просвѣти ма скверна,
Царице солнечна, ѿсіай ма умомъ.
Іѡна бысть во китѣ три дни и три нощи,
Евв столѣтіа въ сібѣ безъ помощи.
Луисезарна Дѣво, Евв пластирь давый

Една Словесице, ни ма не достави.

Илья, Словесице, Ащеи благодати
Добра ма втораго на твоици возри,
Блескъ милости помажи мнъ стрѣлы,
Аминъ Боже, тако душъ ми исцѣли.
Аллилуйи пѣснъ небо ти ликуетъ,
Аллилуйи пѣснъ и рабъ твой кликуетъ.

Пѣснъ є.

Ірмосъ: Просвѣти насъ.....

Согрѣшивши Адамъ-ти быстъ безсловесна
Со грѣхомъ угласнъ познаніе Творца,
Угласнъ и свѣтлость божественной души,
Земля облегчеса въ ризѣ беззмія:
Слово, Словесице, ты къ земли привлекъ
Иако Исаїа древле и прореге.

Годержимыи бѣдамъ, немощнии во бранѣхъ
Вѣстцы намъ смерти скорѣ смерть вѣщаютъ,
Болѣни и мвки и раны и скорбы;
Тѣмже вогїемъ ти, Словесице мила:
Ты едина можешъ, ты и спасай, Гиста,
Ради твоего Сынка, бессмертнаго Христаго.

Всѧ мудрость елинска, мудрость тѣлесна
Неможеть ма стасти, не можетъ исцѣлитъ
Мудрость бо вѣщнаа не ползуетъ ништо:
Суда кровъ нездрава-свѣтны пластиры,

Кровъ бо надовита изнѣтии ублизя,
Грѣшникъ, Словеснице, тобою лѣгитса.

Грѣхъ пригина мѣки, грѣхъ негало бѣды;
Словеснице свѣтла, свободу ма грѣха,
Да воспогло славѣ Бога вомощенна
И Матерь всеславиѣ Дѣвицѣ Марію,
Да воспогло любовь Христы пострадавша
И за насъ грѣшныѧ во тройѣ лежавша.

Пѣснь 5.

Іrmosъ: Молитва пролію ко Г҃Д:

Множество законовъ и множество боговъ
Извѣстивавша Божій съгостаты,
но такоѣ Богъ единъ, единъ же и законъ.
Сїе, Словеснице, Слово Божіе сказа,
Сїе утвердиша мириаде иных
Иже пострадавша за Слово безвинны.

Въз вѣрдю сїе по терплю премного
За грѣхи и страсти - мѣки неискутины.
Нѣсть и ногъ лѣкара, нѣсть на земли врача
Кромѣ Сына твоего Іисуса благаго.
Мати милосердна, Словеснице славна,
Со Маріамъ Дѣво, славо православна.

Висиѣ архангеловъ ангелы та знаютъ
И съ лики всѣхъ святыхъ тебѣ воспѣваютъ
Нако гистѣ Дѣвѣ словесниѣю вѣснѣ
Показующася дѣственныимъ же наѣ.

Тѣмъ же тебе гоемъ, чиста торлице,
Славна Словеснице, Божія избранице.

И видимыи стрѣлы стрѣлаютъ намъ душъ
И адомъ насъ страстей къ смерти уловляютъ
Преходящими сластми скотскими^{же} и срамдѣмъ
Умъ намъ помрагаютъ, и сердце терзаютъ.
Но ты, Словеснице, нетощъ нашъ вѣдый
Орвѣжемъ свѣта спаси насъ ѿ вѣды.

Пѣснь 3.

Прмосъ: Сѣ ѹден дошедъ же отоць.

Славв, Словеснице, полвсилѣ еси
Превише херувимъ, превише серафимъ.

Тѣмъ же убо силѣ вси тѣвствѣемъ твою
И какъ силѣ Бора рожденна ѿ тебе,
Имена твоега демони трепещутъ
Именомъ же твоимъ болѣзни врагуютъ.

Илосердна мати, всюду помогаешьъ
Кто волїеть къ тебѣ: въ домъ или въ храмъ,
Въ селѣ, Словеснице, или же во градѣ,
На путь, на морѣ, ил' на смертномъ одрѣ;
Молащися тебѣ слѣпыи прозираютъ
И глухии же слышать и мертвii возстанутъ.

Сенынѣ, Благая, и мы прибѣгаємъ
Къ покрову твоему, покри насъ ѿ врага,
И къ десницѣ твоей - исцѣли намъ язвы,
И къ ногамъ твоимъ - на путь насъ наѣви

Ико любви твоей - пластир'ю нам приважи,
Словомъ, Словеснице, душъ на мъ дсна жи.

Щары за щарамы, боратыи вслѣдъ и ищихъ
И какъ вѣтеръ скоро градътъ и преходитъ;
Болныи умираютъ, здравий же болѣютъ,
Старыи бо юходатъ, новыи прибѣжкаютъ,
Твой же образъ стоитъ, Словеснице, миреніа
И смертнаго угитъ како бити смирені?

Пѣснь Й.

Ірмосъ: Цара небеснаго

Вса сърская земля, и вѣсъ Банать равныи
О востокъ и западъ вѣсъ родъ православный
Тебѣ, Словеснице, воспѣваютъ хвалъ,
Прозлавляя тебе за премноги дары.
За гдесѧ страшна и за знаменіа,
Достойна памяти, пѣсни и пѣніа.

Творецъ прослави та, во вѣкъ всю и вездѣ
И въ колѣнахъ древныхъ и въ новыя вѣки.
И риза и полы твои гудодѣютъ;
И сей образъ красный, о ты Словеснице,
И какъ живъ дѣйствуетъ, живъ та являетъ
И значима ясныя тебе прославляетъ.

Щары и воинамъ съ крестнымъ знамениемъ
Пособила еси на всѣхъ полахъ браны,
И вѣнцы побѣди вѣнгала ихъ еси.
Оцы наши, Дѣво, призывахъ тебѣ

Иако воеводъ въ помошъ возбрани^ю,
Словесниц^ю свѣтл^ю непобѣдим^ю.

И ви нась услиши воліющыхъ к' тебѣ
Мати свѣтлости, Словесница мїра!
О безсловесіа тадаемъ и тибнемъ,
Притеци намъ, матери, и сокрѹши враги;
Мысли намъ собери и к' Христу управи,
Потопъ злостраданій державно устави.

Пѣснь Ф.

Іrmosъ: Волинъ та Бѣг.....

III Ресвата Аѣво и превозносима
Шерсти нась Христу драхму торибшю,
Словеснице сладка словеси народъ
Единомъ и вѣгномъ кланатиса Богъ,
Кланатиса ем^ю и ем^ю слѹжити,
Щедромъ же Богъ благодаренъ быти.

Ева глачюща съ безсловеснимъ скотомъ
Недостойна Творца своегъ сотворися,
Недостойна Творца и образа его.
О какъ Словесница безсловесна кѹги:
Сына своегъ даде Единороднаго,
Агнца вѣгнаго и непорогнаго!

И болю та постѣши, простри руки благъ,
Дзъ же стражду торко порабощенъ грѣхъ.
Се надѣюсь на тѧ, Словесница, спасай,
Кто мъ не согрѣшъ твоимъ молитвамъ

Избави ма нынѣ от похотей трагныхъ
Настави ма къ свѣтѣ небесъ любезарныхъ.

Ублажаемъ та вси, Войловицка славо,
Адамова дщери, Божія же мати;
Мы та величаемъ со Ѹцима нашимъ
И съ ктиторомъ гостнымъ Высокимъ Стефаномъ
Надеждо всѣхъ вѣрныхъ, страхъ же богоизрѣкымъ
Словеснице, щите крестоносцемъ сърбскымъ.

ОЛИТВЕ наль болащимъ
предъ иконою Престыя Бѹи
СЛОВЕСНИЦИ:

Господъ помолиса -

Господу помилуй.

Главы наша приклоняемъ предъ
тобою, прегистаа и преславнаа
приснодѣво мати Божія, и молимса
о болащемъ рабѣ Божіемъ (ИМАРЕК)
спаси его отъ болѣзни лютии, то-
стоке и царице.

Аще сіа болѣзнь егѡ отъ духовъ
ненасытыхъ, искушеніа ради, изложи
Духи сіа непріазненныя, и спаси
раба твоего (ИМАРЕК) ходатайст-
вомъ твоимъ и дерзновеніемъ въ
молитвахъ еже имаши предъ Богомъ
Вседержителемъ, да полѹшивший

Исцѣленіе величаетъ имена твое
всеслѣстное и Сына твоего и
Спаса нашего Іисуса Христу со
Одѣмъ и Духомъ святымъ всегда
нынѣ и присно и во вѣки вѣковъ
Аминь.

Господъ помолимся —

Господи помилуй.

Аще ли же сіѧ болѣзнь за
грѣхи ешо, либо тѣлесныя либо
духовныя: аще за гордыню
или за невоздержаніе, аще за
шбадѣніе или олтѣніе, аще
за азыскное многословіе или
за гнѣвъ, или бо за зависть
или ненависть или за славолю-
біе, пагадолюбіе, сребролюбіе

или немилосердіе, или гордѣніе
ближнѧго сводного, или же за
развращеніе и блудодѣлѣніе, или
за иныхъ вѣдомыхъ и невѣдомыхъ грѣхъ
— прости, милостивая, вѣнчую Милость
рождшага, и испроси емѹ полное и
всеконечное прощеніе у Сына твоего
и Бога нашего Іисуса Христа, Бога
истиннаго и Спаса всѣщедраго, со
Одѣмъ и святымъ Духомъ поютъ и
славословятъ всѧ сили небесныя
во вѣки вѣковъ. Аминь.

Господъ помолимся —

Господи помилуй.

Преславная Словесница, всакое
безсловесное побуждатъ, побуди и нынѣ
безсловесное злостраданіе накосямаго

О Духовъ злобы и трака на словесную тварь Божию; сдержи еще новую победу и спаси раба Божия (имарек), да съ благодареніемъ тебѣ прославитъ Бога Слова, иже плоть здравую и безгрѣшную пріятъ ТЕБЕ, Словесница вселѣта.

Преславнаѧ Словесница и Врагицие, такоже многія уречевала еси до нынѣ, такоже увражи, исцѣли и укрепи и сего раба Божия (имарек) простерта здѣ предъ гостными и судотворными обрадозомъ твоимъ, истогникомъ безисленныхъ исцѣленій. Да вси тобою прославимъ Троицу святую всегда нынѣ и присно и во вѣки вѣковъ. Аминь.

ОЛИТВА МОНАХИЊЕ

Благи Божије и судесни Творџе,
Царе неба, и мој мили Осе:
Три си цветка мене поверио
И у моју душу усадио
Да их сувам и да их залевам,
Кад порасту, кад се расцветају.
И кад пусте мирис по ливади
Три у кити да их теби вратим.

Први цветак - тајни мисаоник,
Други цветак - тајни осетајник,
Трећи цветак - тајни доброволник.

Што је цветак тајни мисаоник
Тај ми дуже из прашине мисли
И везује за небеса рајска.

ШТО јЕ ЦВЕТАК ТАЈНИ ОСЕТАЈНИК
Тај ми срце љубављу испуња,
Светом, чистом, према ТЕБИ, Блаже.

ШТО јЕ ЦВЕТАК ТАЈНИ ДОБРОВОЉНИК :
Добре воље посод да послужим
Своје сестре радо услужујем
И за тебе живот да жртвујем.

Ал' смили се ти на цвеће моје :
Дај ми троје да огувам троје :
Дај ми сузе да заливам цвеће
Само тако увекнути неће.
Дај молитву да га кадит могу
Само тако вите мило боту.
Дај благослов твоме рукосаду
Само тако ја ту имат наду :
Да ћеш вонан, Осеглати, бити
Моје цвеће у рај пресадити.

Лонашке бројанице

Исусмој све добро моје
Анђели свети песму ти поје
Некати поје и срце моје.

Животе мој
Дихање моје
Светлости моја
И сило моја.

Исусе мој све добро моје
Анђели свети песму ти поје
Некати поје и срце моје.

Љубави моја
Мудрости моја
Светиња моја

Истиња моја
И правдо моја
Милости моја.

Исусе мој све добро моје
Анђели свети песму ти поје
Некати поје и срце моје.

Одмаре мој

Покоје мој

И миремој.

Тишиномоја

Радости моја

Сва славомоја

И песмо моја

Кротости моја

Вечности моја.

Исусе мој све добро моје

Анђели свети песму ти поје

Нека ти поје и срце моје.

Спаситељу мој

Учителју мој

Исцелитељу мој

Искупититељу мој

Утешитељу мој

Васкрситељу мој

Вазнеситељу мој

Исусе мој све добро моје

Анђели свети песму ти поје

Нека ти поје и срце моје.

Сва снагомоја

Сва срећомоја

Милитомоја

Веселемоје

Богатство моје

Надањемоје

Цекањемоје

Санкањемоје

Дубиномоја

Ширитомоја

Висикомоја.

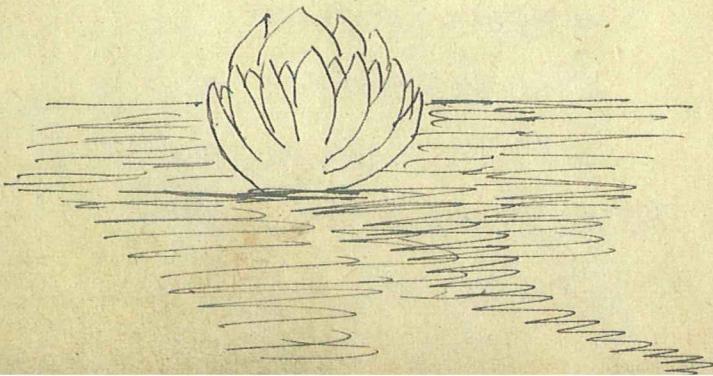
Исусе мој све добро моје

Анђели свети песму ти поје

Нека ти поје и срце моје.

Сва храна моја
Све пите моје
Одјето моја
Изворе сласти
Реко од меда
Поле црвено
Небо, звездано
Зенице ока
Срце у срцу
Победо моја
Слободо моја
Пастир ја мој
И цар ја мој
Женице моје
И Божје моје

Исус је све добро моје,
Анђели свети песму ти поје
Нека ти поје и срце моје.

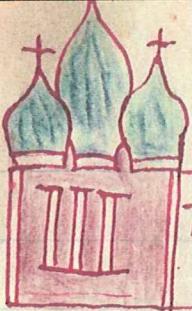
ПОКЛОЊЕЊЕ ХРИСТУ ПО ВАЗНЕСЕЊЮ

Чеки пајковицки божији року-
гими су, шта се догађало на
небесима између Вазнесења
Господња наше и Стара Јисуса
Христова и Зуховдана.

Нима је дајко било од Бога
да виде око што је дружи
било недоступље. Оки дајке
веле, да су се у те даке
од Вазнесења Господњег до
Сошествија Духа Светога
на аносигоне, ангелске војске
по гику и реду поклањале
Господу Исусу, који је крвљу
својом прелијепим отрао је
људскије греха, и смртју
својом умирљиво спаси,

Спаском у Ад, очекио самку, а
Васкресијем својим посведочио
Васкресије свих својих верких,
а Вазнесењем оиворио и
показао чути у Честито небеско.
И тако даље девет гикови ар-
хангели по реду и из дака у дак
и у својим лиријадама ли-
ријадији клашалије Христу Годинама,
и ши:

1) вода дака ио Вазнесену. Свети Јеванђелиј,
2) другог дака " Света Катарина,
3) трећег дака " Свете Силе
4) четвртог дака " Света Господска
5) петог дака " Свети Власиј
6) шестог дака " Свети Георгији
7) седмог дака " Свети Херјеван
8) осмог дака " Свети Архангели
9) деветог дака " Свети Анђели.
Даке: девет дака - девет гиков архангели,
а десетог дака Сопствије Св. Љуба.

Та сам нағила од Господа мого

Својим Рођењем научио ме је
Господ Исус претпородјењу. Морам
се даље поново родити или пре-
городити, да би се удостојио бити
Његова и у Његовом царству.

Својим Крштењем научио ме је
Он неопходности мопа освештења.
Крштење значи освештење. Крш-
тењем сам се освистио од гра-
старих и прародитељских преха,
Али сам прешао и после Крш-
тења. И од тих преха морам се
освистио. Симе - кад нема дру-
гог Крштења (осим тужеништва)
Покажањем. Као што сваки дан
перем тело водом, тако морам

сваки дан прати и омивати
душу покајањем, молитвом и
сузама.

Својим Преображењем научио
ме је Он, да се и ја морам пре-
ображавати више и више, као
што свети апостол Павле повори :
„мы же все скровенным лицемъ
славы Господи иконы взирающе, въ той
же образъ преобразъемся въ
славы во славу, такоже въ Го-
“споди и Духа” (ІІ Кор. 3, 18).

Својим Страдањем научио
ме је Господ стрљењу
и јунаштву на путу мого
страдања. Кај га удараши,
Он не удари; кај га шумаш,

Он не погибаши никога; кај му
се ругаше, Он куташе; кај га
клеветаше Сивути пред Пилатом,
Он не одговараше; кај му
ставише тркав венац на главу
и крв му обли лице, Он отет
куташи; кај да расгеше, Он
трпљаше. Христемој, даруј ми
бад хиљадити део Твога стражења.

Својим Вајкресијети научио
ме је Господ мој, да се морам
с божијом помоћи потрудити да
још у овом животу вакришем
душом, да би у Дан Окј, у
Дан Суда вакришту била и
телом и душом, и била „геди во-
скресеніја”, и „кти дана”, „кли-
видјела”, а не таме.

Својим Вазнесењем научио
 ме је Господ, да ми је правио
 и вешта отаџбина на небесима;
 због тога се морам сталко и
 строго и правилно сремати
 за ту своју отаџбину, то јест
 За повратак миломе и све-
 томе Оцу мојему из тужине,
 као онај блудни син.

Исусе мој, све добро моје, по-
 мози ми да ову науку уградим
 и извршим. Амин.

Ста Тетка

Србске монахиње

Врло малак број монахија
 србских монахиња из ста-
 рине дошао је до нас. И
 то су монахије у главном
 србских монастирима и
 целинкама. И још: то су
 монахи великом оснивачу
 и кипарима неких ста-
 рих манастира. Ево неко-
 мада монахија:

Света Петка - Параскева
 Присоводница Ана, мати св. Саве.
 (У манастиру Анастасија)

Монахиња Косара (којаког
 имена?) мати св.
 Кара Владичића.

Краљица Јелена, супружна кнеза Ђорђа а
мати кнеза Фрањешића и Милутина.

Који ове књинице Јелене, као девојка за-
новакише се и подредила је Грађ-
цу код Рашке поднадај своје мајке.

Јелена, сестра кнеза Симеона Јелачића,
Пеодора (у иж. Мартија) мати цара
Душана

Евдокија, сестра цара Душана

Јелена Чарнича, супружна цара Ђуре
Литомљевића - Јелисавета.

Монахиња Шеодосија (светско име
Драгана), сестра цара Лазара
Монахиња Јелена, сестра св. Пеодора Ко-
рамића.

Јелена (који је цар Лазар, супружна Ђорђа)
Шеодосија Евдокија (царница Милутина
Будистићска)

Монахиња Ефимија Будистићска, који
бесара Војничке господаре Хрвате
а супружна десетога Јована.

Мајка Агнесика Крунчевићка
Монахиња Катарина, бранковић, мати на-
настрија кнеза Радовића.

Сестра Петка (Петровића) била је
из куне Богданчиће, као икоња је
шкота пре ше сестре великомученице
Прокла Рела из куне Владарске.
На иако је Петка била стајачка
да се храни најбољим хранама, да
носи скрупе хаљине, да је скупте
слаткиће и зворе зборнице, она
је срећа било је тој да је као малена
одесна ој седе и субота у мустичу
ради нубави Христови.

И још је какву чудотвору? С оне
странице где осим жете и ческа
нема скоро никшића. У тој чу-
дотворији логоти су живели само свети
Јован Крститељ и света Марија
Египатска, и још неки најређи и
најјужнији. Ту у тој страници
пуштили и самоти провела је свој
живот србска племенитија до-
бојка Речка све до своје старости.
А кад је била осларница, и кад су
у тој били утешени сви отаџби
плесних ћела и сораси а
расплатило се огње свете чудавине
иједна Государу Исусу и ческом
небеском светку, изведе је анђел
Богији из чудотворе и уздио у
вест шарод да проповеда Јеванђеље.

И то је било чако чако пре свега Цар-
Поред свете Речке најважније
горе још неке велике србске гробове,
које су оставиле дворе и чадце
и сјај и славу србску, па тако неке
и царске престоле та отишле је
изгаслији, да обузеће у брду ризу
иотамку спасавају душе своје.
Дако:

Четвртогодишња Академија, под
св. Царе и св. краља Симеона Петра
Великог а радише нека ве-
ликог жуплана Немање (у то-
највију Симеон Мироточиви)
Задоникаша, основана његовом
изгаслијим под Куршумлије, и
као првије прајевантија узрок-
јује се у свом изгаслију. Римски
и византијски 21. јула.

Монахиња Косара. Ђину 200 година
је једногодишње Анастасије замоћна-
чила се једна српска краљица. Која
је била Косара, супруга свештог
српског краља Милутина Ђорђа Вла-
димира. По мученичкој смрти свога
мужа она се заклуберила у Крној
Гори. У манастиру светог Ђорђа
дизајн Крајинске она је имала
Албанску обичај, и ту се ужоко-
јила. Од што манастира више се
још рече више, јер су Ђурчи мана-
стир спалили а чијаше мана-
стирско сели присвојили.

Краљица Јелена Грачева. През срп-
сег замоћнице у својјј задунавачки
Граччу код Рашке, и ту се ужокојила.
На шестом пребију драгана су и судеца.

У њоме манастиру сахрањено је неколико
монахиња, и једна краљица Џерка
девојка, која се ту похвилавала као
монахиња.

- Марина, Евгенија и Јелисавета. Но
су мажи, сесија и тека цара Ђурђа.
Све они су се замоћнице као уго-
виче. Историјари су записали да је
Јелисавета (Зарина, Јелена) даје
била „чика и образована жена.“
После смрти цара Ђурђа она је
управљана српском државом
Неколико година. После се во-
вукла у својјј задунавачки мана-
стир Манејиц у чланци из-
над Куманова. Ту се као
монахиња са неколико мона-
хињама похвилавала и саглавана
за српс.

Му се чудојеша, туји и подједно.
И дај дајкас хришћани и му-
слимци из околине називају
је „света царица“, и доносе
своје болеснике на њен прст да се
исчеле.

Монахиња Георгија. Њој је Гра-
гата сесира цара Лазара. Она
је била за великом Мусом
и рођена му је славне синове:
Чулта Симеона и Мустафа
Лазар и Добака митропо-
лија Курдუмлијског. Као
удовица започела се и са
својим синовицама сарадила
живки манастир Ђабланицу
на Ибру између Рашке. Као
монахиња Георгија она је

ог Ђабланице узимала меску обичају,
и то је много иматица. Њој
је и сачрштета.

Монахиња Евгенија (Зарина Ма-
тица) сарадила је са манастиром Љу-
бостиљу. Оти који су је подизавали
последњи су од ње, да је била
„величница и добротворка за-
рица“. Пак је имала у Љубостиљу
много монахиња, због за србске
девојице и сиротиње.

Монахиња Ефимија, некада у доба
деспота Ђуре била је врска
спутница и монахиња племогод-
ној Евгенији. Ефимија је била
живка велика, броја очистка
и крштења. Све царине Јанеје,
погодиши љагдар србском земљом

Свома је подарио монахињу Ефимији и називао је свога другог маком. У бубостици се налази под а цркогодишње Евхаристије и цркогодишње Светиње. Свешта Евхаристија прозванија је мироточивом. И ка шемама прорука као и ка проруци пророке Ефимије дошаља су а и дошаљи су јесен пурпурне болнице.

Мака Ахелијка, уједна десетиња Симеона Бранковита, сарадница је монахије Кутиново, а супружници: сестра десетог Јован и сестра влаганица Максим сарађили су Крунеград. Неке монахи сачуване су у Крунеграду. Као су Птурци спалили Крунеград, оштапаје је њега рука маке

Ахелијке, која је узаг у тој манастирју, и умре 24. децембра.

Насам ван још синочког монахију Лемисавену (десетињу Јелену) уједно славног десетника Симеона Шпанаковита. Ова је као монахиња чујна а сарађница била у 14 манастирју пропријате кнезовим свома светог архата десетника Симеона.

Насам ван синочког манастира друге величанске десетиње из старих времена, које су се као монахиње подвизавале ради верног спасења. Наша моту ћеши једне да је се чинијије. Ће су те био склонији свилу и злату и бисерније ћердане, и се обукле у простију руку монахију, да сагре

группа као самог Государа:
за чисте соде, непримириве,
рибади чисте, одбацији сраму,
чисте грба, чисте крста и крк-
вадији, а сваки и само сваки,
ко гостопрео деха и израха,
само да би се угодио и
окончани био и мук
Государа и Государа Исуса Христа
и светеје једине Богородице, и
архела и светитељева.

*

Све ово написах вам, искрено
моје духовите, ради моје вазе
да би лакше испреклане до
краја у извршењу оих завета
и обетања које сме дали Богу
и његовима која се сматрају

да ће се чинити највише, како је Христово
и Христораже величанство и ратове
србске изненавале ме чиме забележе
до краја живота свога и како је
било прослављено од Бога у народу
на земљи и у рату на подесима.

Кад на вик помињавам, начин
ће бити ваша да се издржите и
чи оправдите. Јер Кад су оне као
разните ратове у годинама
дворовиши море као што ће бити
бити узорче прозивници, како да
ко би море би из ујасниле се
варнији пута море ишо да иди?

Помагајте, како ће бити Бог у
такве време најужији чаке вели-
ке најасније севаркије једној
Каша и илеками а не болести
великашкана.

Како је прелепо и чудесно! Нака
Сиворијев хоте да упознаје неки-
ве макасире на сасече на-
рога, за то је чудесну девојку
и иже из што народа да се
напече макасиром и небоја. Ни
чије из народа. Ни среће од бора-
новаја. Ни среће са сеа. Најчешће
чије је сену ј својим кутаницама
штврдо и небоја, икога се не-
зупти, икога се неизгуби,
погуби, сагуби, тужи, тужи,
запади се душити, ако се баше
свештаријати, баш се молитви,
на српску мисаоницу у запади
небеско и хелиоти. А че то
саживаја чисте макасире
и небоја. Јеј србски прослави

народ је србари са је макасир
народ, а наје зела држава јејак
бенде Христов макасир. Сада
је је србари разликује се србски
народ од макасира и макасира:
Истакноти и једном леса. Но иже
које су је макасира падле гдје за-
бигдје су макасираши. А једне
месеје ког истакноти народа бијеје
мако љубав, да је то бије бије
правилни обичај. Исто го муда за
месец.

У таквом подвигнијском на-
рођу ни среће профете и ограбе,
и крепи моје миље, да си бије
зупо да се макасире на архијереј-
ски макасирскоти небоја. Јеј
изјутра иједа хана да је макасир

живот у манастиру, него ни
решило ћарчно Ђерети и ка-
ричи манастир и део чичи
Ефимији. И јесам вео лажем.
Ништа за вас нико не сака. Ви
слије се кнезима подвигнији ико-
вите од малка. За то вео ће
мака. Или да кажем обако:
би слије стражни гимнастичар
подвигнијија у својим сема-
а сад у манастиру. Ви слије на
универзитету подвигнијија.
Задисави како је тешко око же-
ко дате на универзитет да се
искапне предходне школе! Ве-
ома штетко. А ви саке се нјузак-
ан превртити изгаш, и схватах, и
мака. Нека вас бог благослови и
духовне светије укрепи и обогаћи.
Амин.

Монахије манастира Јазку у 1753 години.

У време митрополита
Павла Ненадовића постојао је
женски манастир у староме
Јазку. Монахије у том мана-
стиру подвизавале су се усрдно
и жијевећи у међусобној лубави
и у великој оскудици. Нихов
свети живот привлачио је маке
народа у манастир на молитву.
Маке жене и девојке пријављи-
вале су се за пријем у мана-
стир, али није било места. У фруш-
кој Гори нису били у обигају женски
манастири, па је народ србски, Жудан
духовне утеке, предао на монахије
у Јазку са великим поштовањем.

Ово су имена које Гаважини чи-
кали су у години 1753:

+ Монахиња Ефимија

+ монахиња Аквилина

“ Анастасија

“ Марија

“ Ана

“ Евтраксија

“ Теодорија

“ Анастасија

“ Сосана

“ Ефимија

“ Епистимија

“ Филимона

“ Јоака.

Само су ове три оваше биле ио-
шад писмене, али су све биле благогеши-
ће. Као шокалска царица из Велаје дозна-
ла је да је и њен србски манастир, као и да
се оваша замовори. Јер је тогдада у тома јед-
ном жениском манастиру, већу опасност
да ћелију шокалску кнегињу своју чега ће си-
ма чукацки јерина фруде г. И тако
је добри чукачки Јавче једно срце раскури-
ло шокалаше из Гавака, а тир замовори.

Пометније (чумачије у имена која се),
миле сесице, и ове блатиче шокалаше Гаваке.

Тројчаръ ~~наша~~

Божији патримоњи

Свободитељ

И ницихъ

Зашититељ

Немоћествујуцихъ

Врагъ

Царей поборниче,

Победоносче великомъг.

Георгіје, моли Хїа Б҃га

спаси сѧ душъ нашеи.

Свѣтїй великомученик Георгіје моли Б҃га о насъ

Свѣтїй великомученик Георгіје моли Б҃га о насъ

Свѣтїй великомученик Георгіје моли Б҃га о насъ.

Пресвата Богородица спаси насъ.

М

Ај, Боже мили на свetu ти хвала
 И кад бијеш и када милујеш
 Када бијеш од греха нас братим
 Кад милујеш ка добру нас матим.

Боже мили шта се оно сује
 Од Рудника дебеле штапине?
 Нешто громи али облака нema,
 Нешто хучи али вјетра нema,
 Нешто пуштиши али се не ратујe,
 Нешто свира али свакова нијe.

Од светога тога нијe ни једнога
 Век је љуби Одлагиту Page
 Са његови молити и хајдуци,
 Са његови хрти и осари.

Љуб љубио у свету Насеу

Свети Георгије - храмовна слава
 манастира свете Враћевшице
 - задужбине великог телника србског
 Рада Поступовића, званог
 Областта Рада.

23. априла. —

Кад се случије свече митурђије
По црквама и по манастири
И кад народ сав ћред Богом стоји
На ноготи и на гокајану.

Па се света Недеља најчешћи
На вишеа Облагаша Рада
И благом да казном ударила:
Пред оги му малу замахла
Како шешу тако и шеговим
Хајдужима пркии и ноготи
И хртима хитрица брзоготи
И гаравима очима осарима,

Па кроз малу огниште дају
Право же, најтако види :
Од пашева сине им се вуди
А од клада дедми међеди
А од драка и зелено лишће
Сине им се пице крилатице ;
Па спрјеважу кладе и пашеве,

Више драке и зелено лишће,
А аси призу кладе и пашеве
Ка' да призу међеде и вуке,
~~Још~~ хватажу оборене драке
Више драке и зелено лишће
Ка да су то пице крилатице.
Ак када би лобзи пристрели
За прахвате дивљи успрјевену,
Хватали би кладе и пашеве
Или драке и зелено лишће,
И паф би се тражко застопил
Како су се слјеско древарили.

А дивљи је патрек чут брјеже,
Све урлају дугојрати вучи
И шумљају дебли међеди,
Рокче сопор дивљих ветрова,
Врекчу срке, вреке дивокозе,
Шумљачу зеди, а кебчу мисије,

Креције креје, гракту савратови,
Пепрет квоге а грлица тусе,
У вис бјене с циком орличаште.

Огет ловци јуре у поштеру
Ал мати и виси пред огима.
Огет ваде стрјеле из тоболца
Па стрјевају кладе и пачеве,
Вије гране и зелено мишће,
Огет хрти гризу. кладурине
Кладурине и сухе пачине,
Извату гране и распушчу мишће.
И пет се ловци преварали,
И пет се сидом застидили
А највише Облачну Раде.

Преком слуша Облачну Раде,
Слуша Раде и гуре урлаче
Чипчептаке сује и врелаче

И Кремптаче и кодно чиптаке,
Па човика јутак иза маса:
— Бриће али момчи и хајдучи
Па ћео их нама на дошаку.
Рада сада преварит се жету,
Стрјевај сваки вука јас нећеда
Ночевина очирић нек докраји,
Ја ту обог чети најближега.
Иду изреде, таку пусту стрјелу
За устројели патред себе зјера,
Па је онтра потргао ножа
И притирео да умрши зјера,
Коветни је зјерку притиснуо
А ножем је стапио ударио.
Авај бо же, да спранице обмане!
Нож пролетеје кроз пречу буљину
Па се зари Раду у буљину.
Пако чашо момчи и хајдучи:
Свак притиско чекакву пачину

Јас пачину јаси кладурику
Па је кове ка да звјера кове.
И сви су се вужо обратили.

Плаг се свила оги обориле;
Укотила шата са огују,
Па крв брину, ране завијају;
И од снага оги обориле,
Једак другог не сије да штеда.
Оттда јеску Облагину Page,
Ванко јеску и други чинику:
— Ђенке брато, спасавај мо таве,
Па ова је гора обгарана,
Обгарана од свете Нђезе. —

Па креташе лобци низ плачнику,
Наслоњени једак ка другоса,
Маше рашек шенг је придржава
Ко да иди из дна крбава.

Кад су тако дуго пучковали
Ап да видиш гуда невиђена:
Лјубед ћима се показа пештера
Пред пештером стопалке звјерова,
Наг пештером Кречни јапошица
Разна соја и размитих боја;
На камену судак старац сједи,
С обје руке звјерове чиније
А звјерови руке старку лину;
Умножати како и јагачи.
Старац збори и чији звјерове
Свети налук о светој Нђези:
— Ој звјерови моји пријатељи
У Нђезу Бог је светост сазво,
У Нђезу Христос се родио,
У Нђезу из гроба васкрсо,
У Нђезу Зух Свети се јави.
За то људи празнују Нђезу,
Гираницки од свијех послова,

Ог послова и ог премних брига
И Небесом крв не пропевају
Него ходе на молитву цркви.
Плако и ви, штанически звјерови,
Пријатељи моји и колишње,
Немојте се прјечити о Небесу
Ни нападат стага ни града
Нит икаква живота створења.
Ово знајте и добро памтите:
Једнот истог дана створени су
Божји људи и Божије звјери,
Истог дана и о истогтворца.
Та мешавите људе не штетите
Сек за казну ће вам бос укаже.
А ја за вас босу молиту се.
Нападне ли на вас ко Небесом,
Или Небесом или о празнику,
Бјештице лете у обу премтеру
Ваш сам пастир, ви сте моје стаго,

Ви под моју, ја под докују руку. —

Кад звјерови саслушали старца,
На оги им суже прокатале,
Та до земље побијају главе,
Благо мјесу, рокту и чикоту,
У знак да се старцу завјетују
Послушни му бити до вијека.

Онда старац на ковјета клеге
На чудесну ијесму запјевао,
Свету ијесму светој Богомајци:
— Радуј сан се при Господња двери,
Златна двери недроходицаја,
Јака стјепка и покрове свима
Који к теби за помоћ приступи.
О радуј се, пристапишице шихо,
У ком није дурđа ни вјетрова.
О радуј се, искусособрана,

Ши нам роди из твој гинког пјела
Ліборца Бога, нашега и твога.

Не престанки никад молити се
За нас држите што се Сину твоме
Поклањамо и јесму ћувамо. —

По том стварац ићвем звјерињу
За се смиром у гору разиђу
А у нутри да му очеш доту
Како стаго својему пастиру.
Скута му се звјери дотаконше
О ковеко чало огешаше
Насети се и умилујући
И тако се са њим ојросостише
Па у гору зелену одоше.

Ши хедао Облагиту Page
И његви помци и хайдуци
Сакривени за густо дрвеће,

Успречни како укопани;
Ковека им бију о ковчена
А цвокоту ка на лразу зуби.
Но те стварџа када се узрави,
Дјече спрашат ка свети Илија:
Опасак је тврдом павитником,
Прегасао и косу и браду;
Колика му коса до иојаса
И колика брада до иојаса —
Помика му још ишод иојаса.

При чуда се стварац прекрешио
Па ивика пасом запољедним:
— Што се кријеш Поступиту Page?
Што се кријеш Облагиту Page
Са помукима и са хайдуцима?
Ходи алио да раке пегамо
Што их дајас задобијаше луро
А у рату са светом Незнаном.

Кад што го Page са друмником
Још већим се страхом искутили,
Па хидједаше бјесом побједити,
Али им се ноге чупатиле,
Напред не сму а назад не могу;
Сви мишљаху да је привиђене.

О лет викну старац од пештере:
— Што се плашиш Одласићу Page
Пи си више први у држави,
У држави господара Ђурђа?
Ни Ђурдака ћеси се плашио
На Косову кад си војевао
Уз Лазара сестрилога Кнеза;
За што си се сада уплашио
Ој једноса убогога старца,
Убогога старца пустиняка?
Пи с оружјем а ја без оружија,
Пи с друмником а ја икотосан.

Лудо мислиш да сам привиђене,
Но притиже да се одпориште
И да вуше ране привијете. —

Паг се Page мало ослободи,
Па притоше преј пештеру старцу
И на земљу пјед старца падоше,
Ка Госу се целиу поклонише.
Старац шаће у њебо мједети:
— Теби боње ово поклонише,
Теби боње а не грјешном меки.
Води старац доспе у пештеру.
У пештери нисре ништа нема
Рем икона и осим канџима
И асуре по земљи просторје.
Пту им старац молитву осимо
И ишао ране на свакоме
Свешти улем из малог канџима.
У пештери ка у грбу пјама,

И је старад сјом освјештјује :
Када хоте и колико хоте
Сјај из њега сунгат исходаше,
Што задиви Обласник Page
И његове шанке и хайдуке.

Плаг их старад лјето посједио
Пред пештером када на пеферију,
На клаудије када на пријестонице
И на гране када на митдерлуке.
Старад сјео сиром западног сунца,
На ол бути, броји бројајаше,
И от бути и гости му бути.
Прибра скну Обласнику Page
На прозбори: речи, свети оре,
Јеси ли добјек јас од Бога анђел?
— Нисам анђел него добјек дрјешаш.
Ево има гејрдес годишта
Како сам се из сјевера побука,

Уз Христо се срцем прилоубдио
У пештери овој осамио
Тје су мисли моје закимаше
А мислива најслађа прљеза
Уздизаше — небеско дисаше,
Лесите сузе здрава најојтица. —
Пљу уздужну старад и засузи.
Опети вуди ником потисаше
Док ти очиј проговориши Page :
— Своја руја челим ће за душу,
На не колим, још наје збори оре
О швојешу чују је шивотиу. —

Маку главом старад уздичути :
— Далеко је да ти се повједам,
Но као желиши, откупати ћету.
Пљу сам рођен неће под Рудничком
А од Page Бочу узгњога,
Собак бејах је обу инакиу

Коју знатам кћ прсти на ручи,
Ал судба не далеко захесе:
Каг Обилиц бјеше на Плогницу
И ја бијах у његовој војсци,
Која скрутили силу некрштежу;
Звортник бијах великом војводи.
Бијах и то Обилиц Милош
А от неки други свети ѡорфе
Што убија ћесину ајдају.
На Плогницу Срби побједише
Рано јегак ја остал подјесек,
Некако не бјуриши отколиш.
У руке не стива ухватиш
У Азију жарку одведоме
Же робовах неколико лепа
И кулгих редом дез престанка
Дак и то се Господу молети
За не виши робоваша сасе.
Тешко ћоћи кљекох на молитву

Каг постали бјаху кулгари
И до зоре плаках на молитви.
Вог се благи на рода синова
Ра ми посла ајела спасења.
Ајел стаде, и вако ми рече:
— Ја сам ајел Бога свевишијега.
Какав забјет јелиш боју дати
За те обе осудори бједе? —
Ја у спрату вако му рекох:
— Ничија не знам, крвит сам ојед садом,
Ал ако је свевишијем ћејко,
Дајен забјет да ту моках бисти
И го спроти Господу служити.—
Плаг ме ајел за косу додирку
И за шрекнући шрекнеше далеко.
— Саг си, рече, у Јерусалиму:
Одрж забјет, дракте Агатоне!
По изреце и невидљив стаде.
Меки ново и не напијено.

Ја се Боту захвалих и мному,
Све светитеље сузана оросих
Ја се дарох на тици у чистину
У обичају Саве Освештака,
И ту се цркви заодјекух ризом,
И ту преосталих дванаест година,
А кад прошло дванаест година
Обузе не јева за родицом
Странка јева како ће јелена.
Бијах го за битку Косовску
И за пропаст царства хришћанскога
И смрт славку доброгвора и мага.
И швојега, Page, и пријатеља
Обичита вишеца странника
Бог им и појму имену искукио
У моју не зему и обратио.
Гроб икона је сам изгорио
Свијету му на гроб притамо
По њим ирофах зему Муладају

Докле стигао је обу шапчику
И заспирох је ободјемишири,
И ту заспирох, а у тој сад оспадох
По чистину Ђода свеблагога
А по гласу архела светога. —

Пад му вене Одисеју Page :
— Боту хвали на светову дару
Што нам те је озе даровао!
Сада видим, чисти привидње
Него светац, чист од наше сдре.
Ја те помим, озе прету добре,
Помоли се Светијему за ме
И за чеке и за шоје буде
Што се дакас Жељко отрјелиши
Отрјелиши и осрамотиши
Тоб ловети у свету Небесу.
Проглашавам да молитву пропишају
И јон јегу у себи поптажу

За ћи наше се опросили прјеси
За ћи наше се раке заљегли
А ја ти се купам и зарекам
Никад више у љуб. чити нећу
Не њемом не мимо Њеме
Ја Облагат нек би прошел био
Ако рује своју чогашио. —

Вако споразу Раду одговара:

— Ћуји ме добро, велики витезе
Раке ваше Бог те заљегли
А да гимаш пропшталнику нећу
Јер ти с кете опросили прјесо
Зок не будеш сарадио цркву
Сарадио цркву покајнику
А у славу Бога великоса
И у посаст светог Георгија.
Каква кунда у љуб. не напера
Још да иовиш у свешту Њему?

Ради чега? Мале ни задаве?
Ни да бракни народ од звијерица?
Није за те мале и задава
Њи звијерица саси се народ браки
А ти браки народ од Птурака
Који то су гори од Курјака,
Вог и народ то од тебе гека
Док још мало остаје то вјена.
Јужак јеси, јучкајујет љела,
Војдак јеси, богатијујет љела,
Славак јеси, славијујет љела
У држави Ђуре Синдеревца.
Браки народ до последњег даха
И јучкашвом, богатством и славом,
На Кај одец Богу на испаку
После себе остав задужбаку
Миро те душу бракни Србинку
Миро те Србе бракни од некрста
У времену штети од обода

Црква ће ми бити наслједница
А наслједник светог Ђорђија
У њојом дјелу народне одбране
Без престанка до амита вјека.
Птић ће стети на небеси биса.
Сини, синко, како ми је драго.—

Пад се спарав на тоје усави
Облагота Рада благослови
И шегову сву друштвну редом
А оти му ћеливаше руке
Ћеливаше скуне и рукаве
Та крепоше вучки низ шакину
Нема вучки а нема хайдуци
Покрај бисире рјеке Вратевчице.
Ад кај чут ратне замедаше
Или на једном ратне не бијаше
Нити се зтаге гдје су рате биле.
Пад се мори чут крстом прекористише.

И винчеву Роту захвалиши
Винчен Роту и светог Небоји
И великом старцу духовнику
Анатолију Боничем угоднику.

*

Ај, мало врјеме за тим отпрајало
Зига цркву Облаготу Раде
Дјелу цркву света шакасира
Покрај бисире рјеке Вратевчице
Цркву зига и не нали блага.
Све је плади од најбоље грађе
Што се може у Срба да нађе:
Камик пењак а дрво резано
Кров саливек од олова пешка
А изнад цркву испицук
(Ка што везе дјевојачка рука)
Никовина Боничјих анђела
И војскана Боничих светитеља
Најлепшијем мисли светог Ђорђа

Ком је Раде посветио цркву.
А када је дочерио цркву
Зига Раде удаве Конаке
Све у гробу око бјеле цркве:
Своја кенија за сопо калуђера,
Па скривнице и још гостинице
Одаклије и трпезарије
И за гости и за чокотнике
И за збијет сиротињи раји
Када бјести од својих крвника.
Све Конаке везује кулама
Гепри куле ка гепри падуба,
Са кулама на далеко пога -
Манастир се изненадит не да,
Док је Раде посво дочерио
На побаре блага похарено
Ал от јунак нећи заманио
Још помисло да је похарено.

Када гелкик манастир доврши
Зазвонише звона на кулама
А сав народ паде на колена,
Сва се спресе Рудничка стапника:
^{Огјек} Огјек даше шуме и дубраве
Огјек даше горе и планине
Огјек даше сполетки грмови
А све листе као мале збонца
Све забруја у славу Божију
Све зазвоки у гаси свегог љуба.
Дрвена се боту чокотници
А трана се с траком затрпила
Недеса су земљу поту била.

Кад је Раде цркву освештавао
Освештава цркву Вратевићицу
Све је гостије рогбо угостио
Гостијо их али бијела дата
И све их је редом даривао

Благослови Облагити Рага
Други му буди до вјектога драга.
Благослови и свеће мокахе
Све мокахе духовске јунаке
А у првој цркви Вратевишици :
Сви који се у мој подвигају
У рај болни нек тако спизају. —

Плај је старац Рага загрило
И никога га ніша кјеливао
Како плај што кјелива синка
Кјеливао и благословио.
А кад гасак ѿзе за распакан
Реке старац Облагити Рагу :
— Ћоји Раге кроз небесу дака
Кад зазвоне за венерку звока
За испредеш пројечног Агатонка. —

Кад је прошила Небесница дака

И јекнуше звона за венерку
Іофе Раге ка селу чештери
С некимао свештених мокаха,
Наје старца мртва на асуре
На прсила прекрасне руке
Са дрветим кристом у рукама.
Сва чештера мртви мириласе
Од снажнога лича се сијаме.
Ту су старца гесто отујали
Отујали га да сакранили
И под њиме сви се испакали
А највише Облагити Раге.
Вако збори Раге кроз јећаме :
— Јај оге, како ту дез мете !
Докле мете, сестре, не гњадох
Ја испити вјекту и не збогор :
Ти си моје срце пројечни
И на први мук ће јутило.
Бог нек Златник и вијенчари не вјенча

А то ота Србима чо чаки
Бјихов вјенчац на земни хосити
Воскресењу притињено ходити.

А да видиш гуда великога
Разгори се срце у јунака
У јунака Одласка Рада
Разгори се љубавију Христовом
Па му не би досада Вратевштица
Век и друге стаде зидат цркве
Нове зидат, стваре оправљати
По Србији и чимо Србије
Па се креће у Гору Атонску
И тонесе нефројско благо
За дарује и оправи редом
Макасире по свог Гори Светог
За чомоћне убоге икоће
Свепогорске давке духовнике
Уши сагради, подред Гора Свете

Бјел макасир џакону Стевану
Христовоме ћвојицетику
Ка бјел ладуб у гори зеленој
Плјај макасир Космополит зору
Још и сада он ћије цјелцат стоги
У највеће на док се броји.

Ал је име Одласка Рада
Простављено свештени Вратевштици
Све од ота до рагашњег дака:
Вратевштица болних вразебинца
Вратевштица србска заставница
Вратевштица народна вјентница
Она прјеште на шти оправи врата.
Саговор бјеше кроз вјекове дуде
Крестоносност спрашњот србовања
Када Срби ид удесу срете
Поглавише Христово Расете
На свом шјелу, — идјас за идјасе

Ожитише небо спрадајуша,
Увекаше Небеску Србију -
Ал са љубљем сакрујеше змију.

Бог да уроши Облагину Рага :
Ко га рођи, и што му се рођи,
Све због њега нека се посвети.
Благо оном ко се вјером види
И ко цркве своме роду зида
А у славу Богу и светима
Христовијем славним јутаџима :
Пом се и не заборавит ћете,
Пом се свјетла уласити ћете .

Колико гомајте малиша

У Светом Тиму гимало о разу
Израелског народа са Јудејом
у пустини. Сурови народ Јудеј-
кијата удари на изабрали
народ Болнији због прехова сво-
га народа. Тер бихају на Јудеј-
саја и на Бога што их изведе
из подножја планиног Египта .
Вихају због храке . Тер у Египту
имају више телеске храке него
у пустини . У пустини добијају
изобилно духовне храке и одо-
мико телесне који је најбо-
гатије . Кан Израелци пре-
17. зирају духовну храку и вра-
штају египатску телеску храку .

Због тога почујем Бог супротив
Израиље да зарате против
Израела. (А по беху два на-
рода који су произашли од два
брата Јакоба, и то: Израиљци
од Јакова а Израиљци од Јакова).
Пада мојсиеј чосла своју војску
извјештавом Исуса Навинка про-
тив Израиља. Али Израиљци
беху јачи и надвијаху Изра-
иље. Откад се почео мојсиеј
на гору високу и уздигне
руке своје на помоћь Богу.
Докле мојсиеј држише руке у
вис, дошао Исус Навин подсе-
ћивајши Израиље, а сим би
он очутио руке, одмах би љур-
нули Израиљци и изјукли

Израиље. Због тога спајаше јба
човека, Јакоб и Оп, једак с једне
страни мојсиеј а други с друге
страни. И кад би се мојсиеј на
помоћь заморио, онда двојица
јуци државају му руке да не склуку.
И тако успеје Израиљци да
погубу Израиље и да их ове-
рају пасјед себе.

Не помаште оружје, ако Бог не
помогне. „Кој је члан у рату”,
кад се ратник узга у коња не
у Бога. „Лук силних ће изненадити
и немоћните ће прегодити
силото”. И још говори Господ: „мој
је рат”. Ти речи ко се с покаја-
ством и скруженосту погнада у Бога
у рату, Бог те је у помоћи.

Зан ђот кије поистотник само
на бојном пољу отима који му
се искрено моле, него свуда, као
сваком месецу, у свако време, и
у сваком посу, у свакој прими-
тици и најтилици.

Повесні о три братіа

У вези са ожим много речениш

b. Пролог з 30 маја] ево да писамо повесні о ах
братіа, једну краску повесні која
отпѣртчје силу моимо.

Била шако при братіа, вредна
и склонна али сиромашка. Па
немајући своје земље, они су
ходили по свету и радили
шуме, да би се зарадили веома.

Једне године закупише им 60
шива читка да изложи. Тада се
једак од њих разболе и врати
куне, а она двојица подузеши
да сврше тосао за који су им-
слили да се дес изрођује не може
срещти. И док су ише двојица
радили, охја болесни брат из
саме леша помо се боту за вен.
И замисле они сврше тосао во-
роватко. Када срчице зарадено
шумо и допирају куне, они
излује једну прстенку своме
богатом брату. Овај не хтеди
да прими говорети, да он није
радно ни зарадно и да није
право да он чини овако који
су радили и зарадили: Брат

ију на ио Катију, да и ако от
треј сопствен пагно мака, је за-
пагно преткину али не мака се
некој роту, и не је шима дод го-
могао да стави збојица сврше
велики вогао који је га мака-
јуца маку свршио. Када откад
се брат одушевио да прими
ото и то ију се схватио да тије
зарадио и да тије правдо да
прими. Брата овако наваде на њу
да прими, али от тије никако
хтио прими. И тако се
претирали дуго и много. Дво-
јици брате изредаро, и да те
схватију Неправдју ако не гаји,
изјети га сопствен брату, а обоне
а овако схватио да те схватију

Неправдју акоји брати која су се упу-
тила ако и то узме некија от који
се тије упутио.

После дује ајморке договоре се
најзаг да дују пред суд истинату
једног обичајног макастира.
Када схватију да је истината и
испуштају свој служај, истинату
се уникни да не тије горко разумес,
јер тије мака веровати сопствен
умана, и да се заједно да су
погубе целу арију. Овај се
погубе, тада истинат сведи обако
имаше ото збојици брате:

— Јакиро си хотеше да гаји
изјети гаји западеног струја, кај
слије се само баје збојица на твој
шпунци и знојици а он сега
кој кује?

Одговоре ота звојица итумаку:

— Јаснаја, нам брати тује се
штучно с каса на конви, али
он се може бити за час, не ако
им чогоди свршиши гласао. За то
је праведно, да му дајмо пре-
дуку, и он мора да прихви-
чи њоје.

Онда се обрати итумак
стредни брату и замети:

— За што ти не беш да
премини ово што што ти брати
златовојско датиј?

Одговори отај стредни брати:

— Тује праведно, осе итумаке,
да ја прихвичи котујеко од моје
брата, кад су се они много штуч-
или а ја ни мало. За ако не ту

да се трошеши и да прихвичаш. Михов
је сав крчаг, кај је и све тошто имаш.

— Али ти си се чиније бити за нас!
Бискуту брати..

— Али ја се чиниш штучно, него сије
се ви штучили.

Запреџанијеки итумак нареди
да се уграда у било и да се оправи
скруче сви камуфери. Када се сви
скруче у цркви брквени, добије
иши итумак: Залаг, брато, и как
бисти и човечтва и бдешуја,
кад нас је ови ови штужачи на-
матичише у врлике! Ево вар-
ицијера праведности и нудиши
браташе. И итумак итумак
чешу сивар око које се спори
ова брати. И итумак итумак

да се јаси и речти брат мора
јер и мити. Ово што јаси брату
түде. Љуби ако се најде и ручко
на чутки, ручко се може да се
доведе. А може да вреди у
највећу руку који се и
штург. Али и више.

И тако јаси и речти брат
јер ми свој гро, и честе и ру-
чућу братом.

И у овом макасину
осигаће на већине ова совесни
која служи чвек за чујни
а и онекад и за чвека то-
наслика.

Разумиши и држави је чвеку
из ове совесни, и када је
свесне. И Бог те ће благословити.

(3)

ВЕТИТЕЉСКИ ПРИМЕРИ И РЕСИ

Прича о изгубљеној драхми.
9. јун.

Примодобжији Џамперијутчије имање
Коприја за ученика. Па једном
учитељ Коприје оца Џамперијутчија:

— Речи ми оне, шта означава
прича о драхми изгубљеној?

Одговори св. Џамперијутчије:

— Десет драхми то су: Преслави,
Нагала, Владии, Господства,
Силе, Серафими, Херувими,
Архангели, Ангели и - Адам.

Разумиша јежа означава Христоса
(као Богију силу и премудрост).
Адам згреши и би изгубљен.

Христос га наје и обрани
и нећу актере. Оптица радост
и нећу актерица за изгубе-
ним и обраћеним премежи-
ком.

Плако и јавко.

Преноћенки Емије био је су-
век у свима египатским ма-
настирима. Био је прозорник.
Буде позван од монаха једног
манасира да их поуга. Емије
је са сваким братом на само
говорно. Та прозирути у свакуј;
дучу, свакога је резнило у
глази ока и то оштро и
заштетило да се исправи. Но је
заправо плако. А јавко је
свакога братра хвалио пре

осталима испуњен теку човеком
добродетелј. Као је тако сакоса
штејко укорео а јавко похвалио,
спреми се да излуције. Овда су
рекоше монаси: Зар нам некад
се дати теку чуку? А Емије
ни одговори: Зар вам чисам дао?
И отиде. Овда су монаси спали
штешницлати и разумели су
ћелику чуку, коју им је овај свети
отац дао. А па чука ласи:
Укоревај брата за прехе плако
и на сачо, а похвалиј га за
неко добро дешо јавко пред свима.
Зар по чуке било чука за
сва времена?

Блатник, ко приими ову чуку
и то шој се упражни. Тедак, ко
обратио посматра, п.ј. Ко плако
у глази ока хвали а јавко и пре
свима осуђује.—

Једнака плема двојица

7. авг.

Преизводни Пичек Методо-
љевски (господар у ми-
наштво Ноту од априла) доло-
боа 20 година, среће често
боја да не оздрави. Када
је рео ово: „Једнаку плему
примите двојица: онај ко
долује с благодарношћу дочу-
и онај ко служи болна са
нудављу.“

Велика је она реа, када
моје сестре. Јубајне је као
бисер, да је не чујеште у
практику.

О схими

Истри преизводни Пичек рекао
монасима:

„Не користи схима без ико-
најаша.“

Па показавши гробове двојице
умрлих монаха, рекао:

„Обоје братују дама је схима
изје сире, али он је сај дес-
сими у ономе смрту. Њу је
измишљао без иконајаша, негосподарју.“

„А овај други брат умро
је без симоне, а сај је са
симоном у ономе смрту. Љу се
показао доспјјак.“ —

Запамтило смо, када ће
ћесте. Пруџите се више за симон
и иконајаш Николајев — јер тековине

Не те испитути смина. Ако је не
смите да прими обде, примише
је ожно. „Испитниш Господ
вса желанія твоја“.

8. јан.

Прекодобна Домитика

Домитика знати Господине
Женка. Ју какоју се ће обако
говори:

1. „Іхотская ловленіја преле-
тѣла си“
2. „Храмъ божественнаго Духа
Была си“.

Без окот цвог не дива ово
друго. Ко не прелети било, за-
валиће се у било; ако прелети
на крилима оука, исконце хран
Духа Божијега.

Нека вам Господ дарује, свете
сестре, силу и време и ми-
лост је у пријатељима, и уз то и
актера свога, да можете изгра-
нити што оуку, и тако уго-
сподишти се да се буџете хране
Духа Светога. Та се радујем да
вас видим у визији као красне
Цркве Божије, се рука ће друге
— чијо град храна Божијих, и
ничима друго ће само храна.

Мора се имати купити најјевтијије?

Обај свети лици на пазар ће
се неизостано мисује, размешује
и купује. Најјевтијија мора се имати
у овоме свету купити је сре заглава
Небеска. Обако овоме твори свети.

Макотије: „Ако неко остави
кутију и плиње, и сребро и
злато, и кружи и пресек; а га
надеж за Небескии царството –
тогаша тоје оставено – што не
да неко оставиши как ги даше –
што да отнеме што те приели.
На сваком пријателју имаша се
једна ствар отомико колико
вреди, дакле правоти цетком.
Само се царство Небеско не
имаша правоти цетком, ~~а неко~~
~~погоди~~ как ги даш једну пару за
100 златника". И још нече
ој деште паре.

Нека вас оба пер утреши
у налогот и Небош и Уникот.
Слуште се да сме не гравари,

а да изгратите га купине пресеки,
и кружи, и сребр, и царски, и
господски, и берка инволи, и
берка пладости, и берка рапаси.
Слуште се мора, ктери море смеје,
а го баш бисти тако подготвени
и испријати во крај: А крај тоје
пара, 18/е бек кратак.

О монаху

Имади спараз – тако су називал
преподобниот Макарија Егинјатскиот
збор величот разуми. Кад су ги
једном учинили чокаси о монаху,
одговори им Имади Спараз:

„Когати се беш икого перу.
Тоборише боту обако, али икого
~~и~~ чуша: Како хотеш, како зреш,
суш се Государ!

Како хотим како искам, сасаше
Господе!

Како хотим како искам, сасаше
Господе!

А када наше неко велико ис-
кушење оно и Крате говори:

Господи помажи!

Господи помажи!

Господи помажи!

Свети Јевстатије само је оби-
молико, и чинио за време
целе службе ботире у цркви,
н.ј. Господи помажи!

Свети Јован Златоуст, који
је био не само златник узре-
ште и златна срца и разуме,
вешо волите, да се вак
ћрквених сродни преда волите

и то зелете а и то крате. Је
тако се може сачувати има од
мужева мислима то обично
свету - и то јесте да је волите
брате и испреко уважавају богу.

Не може ни ову погоду про-
супи као бог ће помре, када
може смрт. Је ово тије бога које
распогодило небеско з.л.ам. Но
је зачаштите и избрините.
Нека вас Господ Христос стиснује
благослови.

Лебојарски спом

5. предр.

Света мученица Анастасија су
много преногото мучена од неиз-
бјанца. Мученицијији волејуши
поклонити се све. Отада је
закиворе.

У тајници јави јој се свети апостол Петар (а и најпре не је вео ко је) и каже мученику храбру мученику. Али Агапија смеша никадо није вео да је одговори негра и морати срећи.

Ја је вео: „Миси губер аја је бојка; како би ја могла обнадити што мое човек ће пред сећом?

Радије ту мјесто да ходи и муке него чуји ће се одбацивати пред архијерејем. Ако је бона Государка наша Мајка Јасна да оздравиши, оти си мученику пједном ренујши ми. Помажи, ради њеног
неготинствају. — Џубиљи, одради-
ши се апостол Петар помажи,
вери и помажи је да је губован.

Ко ми

Ста онга вео светог мученика! Та
каје Христос ме ^{ре} ^и вео, и кеји
воја, да не мученик. За сам ћео се
апостол, то потвђај, што си већ
потпунно мученик. И рекав си то
хеснага те. Тада Агапија, кај се
виде сима у тајници, одговори
негра своја и сима, и ме, беше
потпунно здрава, и дури ћео зеле.

Кеји море симе, и највећи
србски кане: изгубљен спомен,
изгубљена девојка. А како ми
мужевица, посветиши Христу
и обручеша Христу, и то не ће да нас
да супти, нити за овај век, него
за ову већност у непролазном
Народу Небесном. —

Очуме морула за сонече.

У малакшпурју јевројотче Ксесарије
убедено е било правило, где се
све сектаре моле Богу за до-
лестки сектар, и не само за
сектарите највиши и за богословија
за којера су изграђени то-
мућији кинջо кинѓија да је ка-
нактур.

Ово је други изглед, дес кога
се нико не може срасти.
Клерк море сведе. Неколико се
боту јасно да ће за изградњу
Богомоља. Боту је миса и ми-
ријадика покушава, али све је ун-
ређаја јасно. А на земљи
имаје популаран усавршенији изглед
који дешава све то у његовој
изградњи.

Hucy octam myke

За иное музыкальное изъе-
ние перекрестье, за чисто оце-
нить музыку.

5. April.

Нако за св. Михаилу месецу
поздоровано је ово: Ова је била
мечтита тврда, па кад су је као
хришћанку откупили и из
Мактије у арапску Бодрум,
она је забала чистог влагана
и сребра мактијарина, вој-
научника и музичарина, сасвим
да је не нападнују и не осиреле.
Кад су је обесили о кнабарис на
дома гвозденим ротулацијама, она
је видела судији: „ебо никади
бог не осетам!“

G.-chesn.

Novo nome n'essa espécie

Почију је пренесена била велика
мужевица са свим спокојно, на
живоше проилежих мужевици,
која рече овим злочинорима, нека
јој на дасци израде свеку смаку
и нека покакну. Када јој донеше
даску са шеном смаком на тој,
рече им свешта фрауста: Као
што ова даска не осети муже
и болове, шако не ће осети
ни своје тело. Душа која уби-
ће срђена је у Господу.

И десброј других мужевици
и мужевица шако су изјављи-
вали. Шако се каже и о свештот
З. мај · Маври, која је била на крсту
распејана: „НЕ گРДАШЕ, преславната,
свѣтѣща отпала јеста је високо,

отиње во сердце носачъ Христовъ”,
Појест није останао као је стекама
отапливача ода свуда, јер је у себи
носила срдце Христово.

Пљу и леми објашњење. И
1170: 1. у очима што је рекла свешта
фрауста: Душа која убићена је у Господу, и
2. у очима што се каже за
свешта Мавру: јер је у себи носила
срдце Христово, који је јаси губаког
огла.

Само извод свих објашњења
која се изводе из душе мужевици
апостоли као највеће објашњење: 60-
шако Вртија, дјесниво Вртије, губо
Вртију. Као што је и рекао
Господ Бог на усага иторока
(Иса. 43.2) исаје:

"Када пођеш преко воде, јд тво бити
с тобом;
или преко реке: иће те погодити;
када пођеш кроз оган, ићеш
изгорети и иће те пламен
оталити" (Иса. 43, 2). —

И ви сите страдале, кћери
моје срече, и чините мени страда-
њем. Не бојте се. Али штучите
се да спремне дочекате страда-
ње. А бидете спремне, ако је

1) срце ваше утврђено у Господу,
2) и оган лубави ваше време
Христу јаси ог отца земаљског, и
3) ако осекате Бога близу вас.
И још бих па додад: предајите у Христу
на Крсту. Слатније коре св. Ђорђа не
предајете, као срећу у мучци, и даље

баш такве. Тако беше и саме
потивести и искусти око чимо
су свете мученице сведочиле, што
јест, да не остави Бога од срече
и да не муке од горена уочи.
Ту јаси оган саватује слађи.
Оган лубави време Христу, иже
хладним срдци венчесните
огањ.

Света Богородица вами је срдца
домотица.

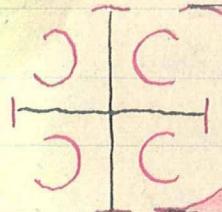
Почтовање сестара

24. јан. Непогодска Ксенија била је из
господске и великашке куће. Но
каде се замужевала државе
је сеће што је и од најви-
шима и најнекватнијих

сестара. Одевала се ложије од свих, а хранила се само су-врхом хлебом и помачаним им и достојним стаклом из Карло-
вице. Кај је говорила сестране
ока и је обико ослављавала:

Госуђе и сестре моје! За шо
кој Господ прислави, ша кај се
угођоји, јави се на дату ве-
ри. Кај ог звезда искад манасти-
ра сјајнији од сунца, и си-
јао је докле ће кире сакралска

Почнујите се, ктери море сеће.
Дјако сите из простога народа, би-
ши царске ктери. Велики Цар
Дор неимешако вас благослави
и дреје вас лубавку своју.
Нему слава на веома. Амин.

Србска народна мудрост

Бог је спор или достижан.
Бог не плаћа сваке суботе
без Бога ни преко прата.

Прав је пут, криве ти ноге.
Од зета син, од врбе клин не бива.

Скривен матарац, али му учи вире.
Боле савити него столични.
Боле неправду притити него гитнични.
Бог онда помаже кај нико не може.

Боле обити шуму него на прегазу
срести вука.
Боле издалека се волити него
излизи изчити.

Будала се не прати светом.

Будала се не сеје, сам живе.

Боге последни међу добрим ко

први међу злим.

Виме може будала за саде зати-
штити ко мудар за век одговориши.

Горе је сирми шамшице него умирани.

Затас у злату супра у длату.

Задје лотиском а узима мериском.

Ходар естал и без вакара прође.

Добрим коњу не треба машуза.

Искуство је још једна шамшица.

Благадер не кошта пару.

Непак и алатко не цене се чима свети.

* Од мрвра оца расипна речи.

И роб је слободан кад је заробован.

Немирна савесија је и пунтилац и
сугнија у исто време.

Ексер држи лоптков, лоптков коња,
коњ јутака, јутак град, а град
земљу.

Ја непријатељ ако и мисли
не говори зле.

* Уникни ли зле, не мисли да те
име зле имаш.

Кад би сви људи били чланчици,
будале би бите скуче.

Кад мурот ћеш само да дратиш.

Кад те стварији кара, тупи и
слукай ако и миси, крив.

Ко брзо суди брзо се каје.

Чигантук рекао: од свих заната
најбоља је праштоа.

Ко помишује злочвора, свети се
невином.

Ко крива нали, правоче грчи.

Ко никога говори, им никога зна
им никога лаже.

Ко никога сеје, никога и жниче.

* Ко се не брачи од пътица, браките
се от башкју:

Пред слепчата се не ставва отегало.

Ко оброти макле, вади имше.

Ко сеје прътье, не дере гронже.

Ко неща срече у себи, не ће је
нади у светлу.

Ко јако ватру дуба, вартица
му у ога.

Ко шта за гризе, тешко оставна.

Ко је токов на срп, никој није род.

Ко је јутиак? Ко надвлача своје
справи.

Ласко је даши некоме што нико му
не преда.

Неко је даши пре некаша. —

Магарач - магарач и под златним
седлом.

Марија изгражда - имаја срп
Между слогами кораб је кнез.

* Мудар што спардиш мудрији, а мус
што спардиш мут.

Најдели магдакија први гине,
најдели чинија први умре
(Када се за оне који се изгравају).

Наука без дела - зема што зији а не
даје шеда.

Не чуши коса до седлу, ти уга-
ваш до ширазу.

Кад клеменције заклеши, задели
свијашу за тојас.

* Не заборављај на срп, и она шеф
не заборавља.

* Не сиди с лудим; кад падну дери се,
кад паднеш смрт ће се.

Нема ме јамен коју било неће
запушити.

Не сечи се злотору што зекиј
на вода.

Неправедак динкар мојега десет
дуката.

Макнија неће од вука најакнити
јасе.

* У тој је власни кош било
животи а не кошко.

Ватра се не гаси ветром ни увреда
увредом.

Нуре нема много буџака
кошко у сузу говедијем

У тој је власни не вредан а
не небрежан бисти.

Неправеду не воле ни они који је
зеке.

Нунга изгуби и баду цирати.

Паје нже за пашком.

Очтар нон мурло сере, очпар
јесик и горе.

Поклони друму суди.

Поклони и окатот заслан.

Помогнем ли злог у злу, добијем
са за жељајаша.

Пот прво себе мироше.

Почињеш наше објекта ико ико
учити

Преко дубоког потока стапаши
последни

* Примаш ли поклоне, продајеш
силобу

На кошко бубао, бубао оскреје
изглазах

Рага би бада сустити зека.

Сиромаше као и дурово листе
У свишу се претвара

Рад је најбоља лутрија

Рако воле брзо пруће

Сиромашац је рођен роб

Са благости и милости

Завладајем светом

Добрји књизи лубимо и кориџе.

* Сиромаш је и у својој кутији штити,
а богати и у штитни кози кути.

Богати се брахи новцем а сиромаш
зубима

Храбром и сречом помоћи

Сиромаш борбе на далеко види

Слађа је милосна рез него не-
милосна милостница.

Свешт није рај али није ни
чакао

Мирдилук је најбоља сиромашница.
Пешко котина у разним становима.
У чомилви не воли просигати
многе речи.

Добра вола и голови небогу.

* Лети губија не имају преварити
јегкот пристанка и да
делију пристака ^{јегкот} ~~шабданика~~.

Сера је среће излуко, шога и језик.

Чујто више лубави вратач, више
беш пристанка.

Чујто не изле од срца, не изде ни
к срзу.

Чујто не можем платити новцем
платити хланци.

Чујто срце изграђен, шо и оси.

Зупљаше вред звајуши више
од сирова.

Ислучи Божије заговором, да би Бог
ислучио твоје носилке.

Омиразу: Узек врата
све због блага
благо прокара
а врат ослага. —

Шева и кукавица излече се
у једном гнезду, па шева
увек пева а кукавица кука.

Светско насладе долазе с јаском
а омладе с шлагом.

Пега се не види на црном Него
на белом.

Зло око добра не види.

Oj Србијо

Oj Србијо мајко мила
да би вазда срећна била,
дечја твоја тебе воле
За тебе се Богу моле

Земљо славе и слободе
Све ме мисли к теби воде
Све ме жеље к теби кретају
Све за твоју синим срећу.

Земљо наших праотаца
Витезова и светаца:
За крст саски мугенника
За слободу заточника.

Гроб до гроба-свето гробље,
Ту почива србско гробље,
И све олтар до олтара,
Задужбине српских ћара.

Ту Косово тужка стоји
Петвековно робство броји,
Стомеж славе и јунаштва
И њеслоге и издајства.

На Косову Траганица,
Крај Мораве Раваница,
У Крушевцу Лазарица
На планини Студеница:

И све метдан до метдана
Пре и после Видовдана

Сва си крвљу заливена
Сва си славом оклешена.

Ал же бој се мила мати
Бог теје теби срећу дати,
Та ћеш бити најсрећнија
И од свију најславнија.

Божићне песме

I

Цар царева синде
И прерушег прииде
Девојачко крило
Нета је родило;
Као прави Месија
Из Марије засија.

Јевреји заслетише
Месију • и не примише.
Ка говек се јави
Као Бог прослави.
Сам на мрђан ступи
Од смрти искупи
Потомке адамске

Од власти сатанске.

За то пред њим клаекниво
Сањелима кликниво:
Свјат си Божје праведни,
Свјат си Христе рођени.

II

Христос се роди!

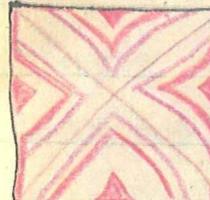
Божић Божић бата
Пун небеског злата
Пун небеске благости
И Божије милости,
Пун собанске простоте
И анђелске чистоте,
Пун девиске смркости

И зvezдарске мудрости,
Девојачког баја
И бесмртног сјаја.

Божић Божић светли дан
Сав је Христом обасјан.
Ми се Христу кланјамо
И кроз Гесму једамо:
— Кајемо се згрешисмо.
Закон твој преступисмо.
Ал још једном ти настуј
Благи Христе, помилуј.

Амин.

Велистику се роди. —

Мудра и гуманија

сб крајтранесјем

Мало у великом или велико у малом? Према светском: душа је у сравнјењу с телом нешто мало, а тело је велико. Према духовном: тело је нешто мало а душа је нешто велико.

Око тада велика парна кола и види кола а не види човека у колима. Шта је велико: оно што се види и тугни и плаши свет или оно што се не види? Несумњиво возар је велики а не возило.

Јако и нејако. Електрична струја се не види а жица се види. Није жица јака него струја електрична. Душа је тако јака а тело слабо и без душе је као ништа.

Од кад је света људи су разликовали душу од тела знајући да је душа носилац силе а тело само проводник те силе.

Јестества су дакле два у човеку, душа и тело, једно безсмртно а друго смртно.

Два су јестества а једно је лице, сваки човек,

У овоме животу та два јестества су неразделна сли и неслијани. Јер се чвек зна шта је душа а шта тело.

Хришћанину је дајко да може јасније ово видети и разликовати од некхришћанина.

Осим тога у човеку има и нешто греше. То греше је у души

као што је душа у телу, и још је финије и силије од душе. То је дух божији.

Велики оци цркве молили су се Богу да им дарује духа свога Светога, па су такве молитве и за нас прописали.

Нико се од нас не моли да му Бог даје душу. Јер душу свак има. Али сваки нема Духа Божијега.

Обично почињемо дневна богослужења и молитве просвети духа Божијега Утешитеља, да приђе и усели се у нас и осигсти нас од сваке сквернте и спасе душу наше.

Јеско је да се сама душа без духа Светога не може спаси.

Какво ту сравњење најправити?

(Све је у свету симболичко заду-
ховље ствари па рецимо и воде-
ница на ветру). Док ветар не дује,
воденица не ради. А кад ветар
дује, он покреће потак, а потак
покреће камен. И тако воденица ради.

Чутати и размишљати о
овим трима стварностима врло је
корисно; ибо јест: о духу, души и телу.
Дух је подобан ветру, душа тоску
а камен телу.

Ево шта и сам Спаситељ о
тome говори. О души: шта кори-
сти љовеку да сав свет задобије
а души својој нашкоди? Душа
јовеђија дакле скупљаје од вас-
коликог телесног света.

Радије предај тело отињу

кето душу. А за дух вели Господ:
како ли кеће Бог дати духа свога
Светога онима који му се моле дан
и ноћ?

Из овога следије, да је дух бо-
жјији највећи дар за који треба
да се молимо Богу.

И сва наука Господња своди
се на давање и примање духа
Божијега Светога.

Где је дух Божији, ту је сло-
бода, ту мудрост, ту снага,
ту сила, ту светлост, ту нада
и љубав и радост.

Удахну васкрсли Христос духа
Светога у апостоле своје и рече:
Прими те дух свети. А у 50^{ти} дан
посла им духа Светога отимајко.

Молим вас, свете сестре моје,
памтите ово, мислите о овоме. Јер
ово је основно знање, како ми
видамо вежбањем спасење наше.

А вежбање се састоји у првом
реду у молитви за ово троје, за
око двоје што нам је рођенjem дадо
и за око треће највеће што нам
је Бог вољан дати. То јест: за
тело, за душу и за дух свети.

Нема дана ни молитве кад
ми не говоримо молитву Госпо-
дњу Осег наш. У тој молитви ми
се молимо за хлеб насущни,
без кога се тело не може одржати.

И нema јутра ни вчера када
ми кроз стихире и трошаре и
друге црквене песме не молимо

се Богу да спасе душу наше.

Још уз то молимо се говори света
и изгад свагдја да нам Бог даде
духа свога Светога.

И тако уздижемо се у молитви
од кижера ка вищему: од тела ка
душама, од душе ка духу.

Ја вам споменух прво молитву,
јер прво морамо мислити на Бога
и молити се њему за спасење. Јер
без Бога сав свет не може нам по-
могти.

Е онда тек долазе друга веж-
бања, односно други подвиги, као:
пост, послушаније, цјеломудрије,
покаянје, смиренје, чистота,
милост, праштаве и тако редом.

Лик анђелски стоји око нас

И помаже нам удостојити се
примања Духа Божијега.

Емануил знаси снами Бог.
Када се Дух Свети усели у нас
онда засета можемо усклик-
нути: Снами Бог! Емануил.

Нема реси којима се може
исказати радост оне душе, у
коју се усели Дух Божији.

И нема среће на земљи
с којом би се трамплио онај
који је доспео до надземне
среће, да постане „жилиште
Духа Сватог“.

Истински просветљене душе
јесу оне које су просветљене
Духом Светим.

Свети људи и свете жене

Берле су од света, остављали
и богаство и гостите и родбину
и повлачili се у самоту да би
одржали у себи неугашену и не-
помукену светлост Духа.

Еритрат је био пун таквих
усамљеника и усамљеница. А
било их је много и на другим
странама.

Свакоко се посветио духов-
ном животу и дошао у ма-
настир жуди за таквим са-
вршениством.

Ту так може бити и опас-
ности. На име кад једна се-
стра, која још није ојагана
духовно, оде у самоту.

Рушнилаци Дух злобе може

да овладају љеном душом
и да је упрогости.

Ако тајљиво сматамо
Свето Писмо сазнатемо да
се у душу говедију може
да увиде дух злобе, против-
ник Бога и убица људи.

Ми видимо примере:
Цара Саула, лажних пророка
код цара Ахава, и Јуде из-
дајника. Када Саул поста же-
послушан пророку Божијем
Самуилу, одступи од њега
Дух Божији и чује у њега зли
дух.

А у прородима Ахаво-
вим беху зли духови лажи,
који га најовараху да иде

у рат, и победите. И цар посља
и би поражен.

Бог хоте да се сви људи спасу.
Али ако људи оставе Бога па
траје срећу мимо Бога, онда
се Дух Божији удалава од њих,
и у њима се настањује зли дух
као у празној и напуштеној кући.
И чује ђаво у Јуду, онда кад је
узeo хлеб из руке Исусове и
РЕШИО СЕ да изда Исуса.

Јаковерна сестра само мо-
же помислити да ће брзо и
лако примити духа Божијега
тим се удаљи од сестара из
манасира у пустињу.

А ја вам кажнем, свете
сестре моје, не по мојему уму

НЕГО ПО ИСКУСТВУ СВЕТИТЕЉА, ТАК-
ВА ЛАКОВЕРКА СЕСТРА НАЛАЗИ СЕ
НА КЛИЗАВИЈЕМ ПУТУ НЕГО ДОК
НИЈЕ ДОШЛА У МАНАСТИР.

Господњи дух је свуда и на
сваком месту, како у шуми
и пештери тако и у манастиру.

О како би мало било спа-
сених, да су се спасли само
усамљеници и затвораци.

Све с благословом и све
у своје време. Ми нисмо про-
тивни, да нека од сестара
оде у салоју на тежи год-
вир, али то може бити само
с благословом духовника и
онда кад је нека сестра пронела
манастирска послушница

са одликом и показала се довољно
искрена у распознавању добра и зла.

Лакше је речи хот кого ско-
гити; тако је лакше по жељети
осамљеност него ли у њој издр=
жати и одржати се до краја ^{жито}.

Овако је правило, а Бог може
по својој вољи чинити изузетке,
као што је угинио са светим
Јованом Крститељем, којега је
у самом детињству одведо у
пустину.

Волујаку нека нам да
Господ да испунимо у свему
правила у отштештителном
манастиру, јер хиљаде и хиља-
де монахиња по целом све-
ту кроз то су добиле духа

Светога.

О кад би ми све у свему
испуниле ону заклетву коју смо
при монашеној дали пред
Духовником Богу!

Дух Господњи заспидо би
у душама свију час, и без
самоће и без пустине!

Добро је само знати
око троје основко и трудити
се да се тело покори души а
душа дучу божијему.

Ева је себе упропастила
зато што је све подигнела ту,
што је скупо дала за јевтино и
непролазко за пролазко.

Да вам даде Господ
давидско покајање, а гостол
ску ревност,

подвижничку истрајност и му-
сеничку храброст.

Ето то вам ја из љубави
желим молећи се Богу и Пре-
светој Матери за вас без пре-
станка. А ја вам се кланjam
свима, свете сестре, молите
се и ви Рододу каџем и гласу
Исусу Христу за мене прешну
и врло недостојну. Амин.—

Сложите будите на послу,
сложите на молитви, сложите
у сваком славословљу и по-
јању Богу, коме анђели дано-
нојно служе и поје.

Угледајте се на најдухов-
није и духом најјаче сестре
а не на оне најкемоткије.

а ви које сте јате духом ~~ов~~,
подржавајте оне немоћније,
и сините све да и оне узрасту
до ваше висине духовне. И Бог ће
вам платити милошћу.

Живот је земаљски кра-
так, због тога морамо журити
да па истукнимо добрым лхо-
довима. Бог не скида огију спас.

Непове небесне војске
не скидају огију с нас. Имајмо
то на уму чвек: да ми ништа
у тајности не можемо учинити
а да нас цела једна војска не
може.

Авај колико сведока против
нас Кај трешимо! И колико
бранилаца и помоћника наших
кај добро симо. Бог нам на помоћ,
да само добро симо. Амин.

Птонедељник. Овај дан по-
светек је небесним безплотним
силама, светим архангелима и
анђелима. За што уздичимо свој
ум поглавником у небеса међу
сјаје и безбројне војске анђелске.
Дивимо се сјају њиховоме, и
красоти и беспртности и ве-
ној изадости.

Осим што се молимо дневном
свеку према Митеју, треба да
се сетамо светих анђела и не-
колико пута и преко дака, где смо
да смо,

молимо се кратко, од првихе
обак:

Свјати архангели и ангели
молите Бога за миј грешкуто

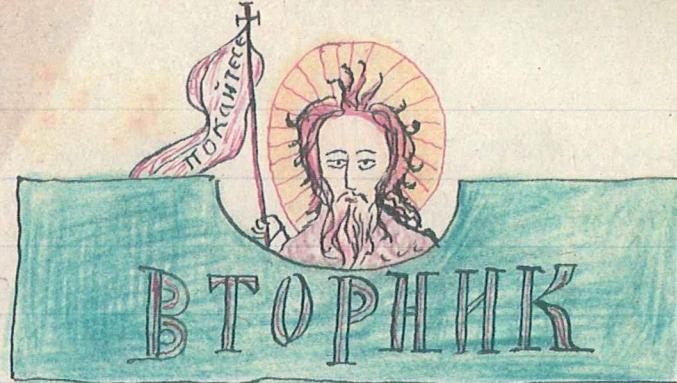
Свјати архангели и ангели
молите Бога за спасење мое.

Свјати архангели и ангели
молите Бога за спасење мое.

Ви сите светите војводе и људова
Бога, а ја спаса и помозка. По-
мозни ми.

Ви сите светци светите и пред
предочном Богијим а ја спаси ма-
лена света на велировина. Не
дажије да се угаси светлинот у мене.

Свјати архангели Михаил и
Гаврил подгответе ме да го посрпам.
Ангеле мој, храните ме мој, утеши
ми сушта сваку неизјазан.
Амин.

Вторник је посветен светите
светији пророку и апостолу и
Крститељу Господу Тобију. С
тога и треба Вторникот да има-
носливо поминве како днев-
ниче свечу во црквиј тако и
светије Тобију. И да вие
ијада тога дака споминете
и ме светово, најде беше и на
мена и ослободи, и да ви се
молимо од првихе обак:

Свјети Тобије Крститељу
моли Бога за мене грешку.

Свјети Тобије Крститељу

моли Бога за мене грешку.

Свети Јоване Крститељу
моли Бога за мене грешку.

Пресвјатојаја Богородице спаси мја.

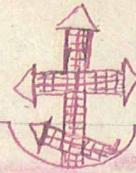
Велики рођаке Христове, моли
се за мене грешку да и ја бу-
дем и ћо духу сродници Христова
и кћи Божија.

Велики Исусовци, дай им
Крепости, да и ја могу лако
издржавати поштве.

Велики Девственике, заши-
ти ме и одржи у чистоти дев-
ствености до смрти.

Велики Маринбенци, изно-
ми мојост Богију, на све мо-
је сасире и на мене и негосију.

За се и број 17 остави Бог у
напорици на вед веда. Амин.

СРЕДА

Среда је почетак Крсту и
спрадању Христовоме. У Среду је
издајник примио 30 средњика
да изга Госијуга свога. Крсту се
кладило и постимо у пети дан.

Молимо се дневном светку у
Михају, али се више чуји аре-
ко дака где смо да смо Крсте-
ти се по кладило заскочи Крсту
и говоримо:

Неводјешијаја и невоспоми-
наја и богослвенаја смо сест-
рице и живошторјацаго Креста
Не остави мене грешку.

Неводјешијаја и невоспоми-

и богословљаја смо честитали и
Изворјашемо Креста не
остави моје маче сестре.

Неизбједимаја и имена ини-
маја и богословљаја смо чести-
тали и Изворјашемо Креста
не остави наму маку мати
и гуманују.

(Пако говоримо и за богосле-
сестре по имену, и за рогунске,
и сродничке).

Кресту и бојему поклањамо га
Владику и свима је востреље
ибоје славим. (Ово и поклоњам
с именима).

Государ, синон Креста ибојера
отмаке маке премаку.
Государ, синон Креста ибојера
просветите ме ирекаку.
Государ, синон Креста ибојера
поклони ме и спаси земаку. Амин.

Сердак је почетак светоги
Апостолима и светоги оцу Николају
Поред других дивних светила којо
имају сакралне сваког Сердика сре-
ћих славних доказасти Апостола
Христових и светога Николаја
Изгодајорда, шима мечави прогаре
и пеши дужовке, и копче оп
јутице обако :

Свети славни Апостоли помоће се
за нас премаке сестре

Свети славни Апостоли помоће
се за наш маку мати и гуманују.

Свети спави Апостол и мученик
се и за мене прими.

Светитец озе Николај помо-
ће за све наше премине.

Светитец озе Николај помо-
ће и за мене непрестану.

Господе благи, узбрди у-
мени веру апостолску, да
не погрешим у веровању.

Господе благи, гаји ми рев-
ност и храброст светога Ни-
колаја пивог великорогодишника.

Господе благи, гаји ми ис-
питакојаше и саси ме
од сваке леже вигине и кебиди-
не, и в момачкији Иисуској Ма-
тире пивоје, и сваких Ријосуна и
спомена озе Николаја. Амин.

Петак је посвећен гасном Крсту
и спрадају и спрати Госуда наше
и Спаса Исуса Христа. Православни
хришћани гествују овај спратски
дакт постоји и по崆овском гасном
Крсту. Уз похвале и поклоње дне-
жне сваду према Милеју, покла-
њају се Крсту Христовом и искрен-
јијој по Крсту човечини са
Пресветом Мајком Његовом, и
моли се од прилике отако:

Крсту пивотку по崆овачија
Владика, и свјатое воскресење
швог спави.

Свјатога крста пивога гаснога
Господу Исусу Христу помажи и
саси маки на ту смешну изненадују-

Силото Крсташа и ботуш гостинату
Господи Исусе Христе помажи и сре-
си сре сре сре сре сре;

Силото Крсташа и ботуш гостинату
Господи Исусе Христе помажи и
сре сре сре сре сре сре.

За мое здравје светија ти си ра-
спреши Господе мој, омогости свиша.

За мое здравје ти си распреши
Господе мој, омогости ми.

Грешка сам, среши ме.

Грешка сам, среши ме.

Грешка сам, среши ме.

Сиријске су муке и борбе бише на
Крсту, Господе, спасиши га си и
Суд и борбј.- На Ругу и бомбе Сиринске
Господи, помажи и среши сре сре сре
и витешке најгоре куп. По милостим, по
милостим, по милостим Господе. Амин.

СУБОТА

Субота је посвећена светим
мученицима и свим светим
Христовима.

Субота је још посвећена и сре-
шију свих у Христу усопших.

Птога дака чудотворне похвале и
благотворне свеуку дневнома према ми
бјег, али же си да си тога дака
чудотворне и благотворне Свим светим
говорете на масама у седи
од културе обадо.

Свети Сви Свети помилите Бога за нас.

Свети Сви Свети помилите Бога за нас.

Свети Сви Свети помилите Бога за нас.

Свети Сви Свети помилите Бога за наше
ујакорене сестре

Свети Сви Свети помилите Бога за наше
ујакорене срдечнице
(Надрајај по имену)

Свети Сви Свети помилите Бога за мене
Душку и керосинку.

Свети Сви Свети помилите Бога за све
ог јеловика усочио у
вери православној и у надењу
да не вакрезескује.

Помиловани Свих Светих побожи
Господи икосе Хришће и о-
момуј и счаси нас душамо.
Амин.

СУБОТНА ПЕСМА

Блаженој ко се смрти сећа

Стим сећањем мудрост бива већа

А с мудрошћу долази и срећа.

Није срећа, млади соколићу,

Није срећа у јелу и птићу

Нит у неком брале пролазноме

Већ у оком животу већноме.

Смрт је оком животу катија

Што скрива већност од времена

С ове стране све је као пена

С оне стране већно сунђе сија

Већно сунђе Христе Спаситељу

Спаситељу и Вајкроситељу

Што страх смрти одгајна од луди,

Смрт сокруши, нов живот пробуди,

Ко се сећа своје блиске смрти

Туђу славу тај неће затрти,

ТУЂЕ ИМЕ НЕЋЕ УКАЛАТИ
НИГ ЂЕ СВОЈЕ ЛАЖУ САГУВАТИ.
Дани су му секунди времена,
Живот овај - смена и промена.
Он се сијају не подаје лажном
Срђе дуже сијају непролазном
У небесном царству Христовоме
У сунчаком блеску ангелскоме.
Ко се сећа своје блиске смрти :
Жалоскоме сузут ће утрти ,
Гладноме ће хлеба понудити ,
Сирогету родитељ ће бити ,
Лубављу ће тај светлите свима
Добрим ће се окитит делима .
. Да кад умре има шта покети
На Суд страшни пред Христа изнети ,
Да би Христу одеснују стао
Справеднима ко сунђе сијао
И анђеле братом називао . —

Спомен по имену — Важно

Држни везу са усопшним, нарочито
сестрама монахињама.
Спомини их на бројаницу по имену.
Особито суботом излази на прорве,
а и других дана кад имаш времена.
Неизоставно спомини ове усопште
сестре :

из б Вратевшице:

монахију Петку

монахију Марију
(чак још има
додатни обје)

из б Нисе:

монахију Марију

из б Св. Наума

монахију Варвару
Марију

Из ф Калишта:

монахину Теодору
 „ Серафиму
 „ Стасину
 „ Платијаку
 „ Неделу
 „ Ђованку
 „ Лукину
 „ Меланију
 сестрицу Марију

Из ф Сви Свети: монахину Саломију
 „ Домнику

Из ф св. Христофора:

монахину Фотину
 „ Христину

Из ф св. Ђаковац:

монахину Софију
 блажену сестру Ђерку
 „ Миланку

Из ф Клисаре:

новичк. монахи, Павлину

Из ф Петковице:

ијуманију Сидонију
 монахину Атанасијо.

Из ф св. Јована:

монахину Прику
 „ Нику
 „ Веронику
 „ Сузану
 новичк. „ Катарину.

Из ъ будостиње:

монахињу Магдалину

» Евгенију

» Христосију

новојде } » Антонину

» Евгенију

сестру Милку

монахињу Неделју

» Минодору.

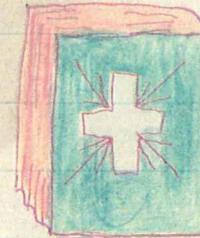
» Екатарину (Легију)

Из ъ Св. Пирка (Призрен.)

монахињу Аку.

Из ъ Кувенџија:

игуманију Меланију.

Спомен мисионарима

и боромољчима:

Гомани Господу усопших рабовъ твоихъ!

+ брата Алексија — из Соколика

+ " Милутина — Јијанита

+ " Ђорђу — Степерковита

+ " Нивана — Акогита

+ " Петра — Козлића

+ " Ћеду — Јелишића

+ " Пакасија — Касића

+ једн. Мисами —

+ прошту Мику — из Вашиће

+ ђакота Пакда — " Вишова

+ браташ Мику — Кекеза

+ сестру Симу — Кекез

+ браташ Милисава — из Гајка

+ " Бранка — Симеуновита

- + братија Ђорђ - Милутин
 - + " Исидора - влндр Гагарина
 - + " Радика - " "
 - + " Мирјана - Филипова
 - + јерођака ^{монах} Теодора - браће Грачевића
 - + братија Јулијана - влндр. Јелена
 - + " Мануј - Наровића.
 - + новомур. архитакона Валеријана.
- - - - -

и велике оуковнице:

- + брат. Агричандрија Радован
- + " Севастјана Гад.
- + " Сердима
- + игу. Анастасија
- + " Тимека

- На ово ће сачиније додати
чимче за коге ви знаје -
- + јерођака Савија из Сињиг.
 - + - " - Николаја Благовешт.
 - + - " - Петровија Симеон.
 - + - " - Падију
 - + свијета Сиријоне
 - + - " - Зојантијона
 - + пратосвитеља Антонија - Жив.
 - + јерођака Љубија -- Касент.
 - + монаха Јакова - Жига

Шта кашту св. Оци о усопшим:

Св. Епифаније Кипарски:

„Кима није користио за упрле
нега симет је помагача. Као
што се вркна ноги за око који
пчиглу тако и треба је се ноги
и за упрле као очигледале из
обода света“.

Св. Андросијевели да је
икого користио ноги се
богу за упрле него ни кукали
за шине.

Св. Дионисије Ареодатит:

„У ногама за усопши им мо-
жимо дескају благост божију
да прости усопшим се све зреће,
успијеште по нешти људској,

и да их чукоји у светлости
и међу живима".

Св. апостол Павле: „Аще живем
и често умрим, и ми већа Господњи...

А сам Господ Христос рекао је:
Ак. 20,38. „Бог же Истине Богъ мертвих и
живых; и си до тому живи сутъ.".

Св. апостол Павле: „Потчица же
и всегда имѣти въсѧ го моємъ
исходъ памѧтъ о сихъ творити".

Митрополит Филарет Московски:
„У богојском Тиску наје баш токмо
објављена заповед о желити за
Унре, свакадо збор тога да се
куди не би олемали и пружили се
и пре своје телеске смрти око сво-
га спасења".

Св. Григорије Ниски: „Врло

је благочестиво и чланко при до-
бре србијској плаштеви (литургији)
глаголи спомињати око који се
чукојише у правој вери".

Митрополит Јаков: „Хришћанку
је дужносат да прикоси за унре
и праше учиљостивача". Народу,
вешти, у дак кога ли, па у 3. дак,
па у 9. па у 20. па у 40.

Св. Јован Златоуст: „Колико
је искрите искре да помажемо
усобима учиљостивачујућим
и прашовим Богу".

Св. Василије Велики каже
да као светитељски врхи споменују
и праше Христове, да иште
„учиљостивава говедом узгаја Бога
и за унре и за нас".

Св. Јован Милостиви во-
мака је многим смиљеницима
штетом на исход душе. Врло
штетује за чок једрице с
удесвени да то никога пошире
губитка угржи и оштедам.

Св. Јован Злачуси: „Неми
ли да покажеш почитовање времена
једрице, покажи милостиви,
јер милостива слуга на издав-
ње од смрти“. — „Ако је
једрица спасла од смрти као први-
ни, покажи да може разре-
шити људа; ако ли као првејник,
милостива то је ублажила натраг
и вогдајаше.“

3

Истучи благу волу смиљника.

Прича честита посреду брату
волу смиљника, ако је већ била
исказана при гистији ћесници у
губитку хришћанском. Ако се не
исказала, онда једрице нема чокова, а
још мање окој ко не исказује.

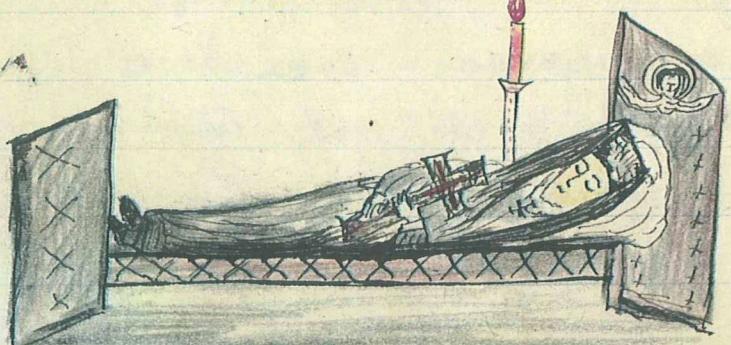
Ако ти је смиљник чако
неку брату испусти, исказује. Ђорђ
је сви, а Ђорђ је свијет.

Ако ти је мајом дај новај
у руку на неку добру срху чак
да прегада некога, не пакоши се
неко тако изврши. Ђорђ се Ђорђ,
јер Ђорђ је свијет. Он је осветљен
ујаде. Ако је због једрице, Ђорђ је остало
твој, а Он ће се ослободити.

Нека саштотник (ако се не припоми Христовој науци) нека им је задатве си.

Починавај стапка на свој
длаку спирт, и говори себи: и
ја ти скоро бити саштотник.
И ја ти штави неколи нешто
да изоручим или оставим за шо-
је сасвим. И ожигај си једнога,
ако ја ухичи, ио сваког и ша-
верког речи Божијој: каквом шејри
шејриће, онаков те ћам се мерити.

Амиџа, Амиџа, Амиџа!
Слава њега Џоне! Ами —

Недела — дај Христова Воскресенкуја!
Христос воскресе!
дај Христове победе
Христос победи!
дај Христове славе
Христос се прослави!
дај Христова шаржењства
Христос пјоритествује!
дај гораза спирти
Животи засија!
дај радостим шатериске
Богомати суже чубриса!
дај весела дешаје
Пријател јеће воскресе!
дај великих видика
Отворимо очи и видите!

дак јадоволеша аравде

Јага иравда од иеравде!

дак откривеша исхине

Заблести се исхина у шамп!

дак изнажа божанства Христова

Бог се у Христу јави!

дак објаве људског порекла

Војнија смо деца!

дак јављаша анђела.

Брата смо анђелима!

дак откнулаша шајке

Небо нам је откну близка!

дак славе лубави

Љубав јага од сироти!

дак востресеши из мртвих

Живе су сестре јарче!

Да воскреснет Бог и растогатса врази

Ега! — Востраси је Бог и растоген су врази
Невози.

Итчињ:

Ој НЕДЕЉО, најсветлији дане,
Твоји зраци од смрти нас бране,
Твоја прича, о наш дане лети,
Веру сказки са надежјама крепи.

Судна повест: како Господ уста
И гробница како огладе пуста!

Како андрел женама објави:

— Христос Господ воскресе у слави,
Но идите и јавите свима
Свима верним и апостолима.

То се судо никад суло није

Од кад сунце ћрну земљу прије.

Од тог суда сија се Ролота,

То је основ новога живота,

Веган, силан, праведан и убав,

Христова је то небесна лубав,

Што се жртвом страшном посведочи,

То свак види когод има оси.
 Из огњу ко има разума
 Тада истину Воскресења прима,
 Баш је прима кајо дете мало;
 Лако ћемо брато за остало
 Само кад је власт смрти срушена,
 Смртна двер кад је умртвљена.

Слава Христу који смрт победи,
 А гаси сваком који Христу следи,
 Коју га луби срцем и устима,
 Јубав своју пегати делима.

ЕВАНГЕЛИЈЕ ВОСКРЕСЧО

по Мат.

што се чита недељом на јутрењи:

А по велери суботном на освнатак првога дана седмице дође

Марија Магдалина и друга Марија да огледају гроб. И те земља се затресе врло, јер анђел Господњи спаје с неба и приступивши одвали камен од врата пробних и сјећаше на њему.

Алице његово бијаше као муња да одијело његово као скијер.

И од страха његова уздрхташе стражари и постадоше као мртви. И анђел одговарајући РЕГЕ, јенамај: **НЕ бојте се ви; знам да Исуса распетога тражите.**

Није овде, јер устаље као што је рекао. Ходите да видите мјесто где је лежао Господ. Та идите брзо те кажите угњицима Његовим да је устао из мртвијех. И гле он ће пред вама отићи у Галилеју, тамо ћете га видјети. Ето ја вам казах. И изишавши брзо из гроба са страхом и радости великом потеклоше да јаве угњицима Његовим, и гле срете их Исус и рече: радујте се! А они приступивши хватише се за коре његове и поклонише му се. Тада рече им Исус: не бојте се; идите те јавите браћи мојој нека иду у Галилеју, и тамо ће ме видјети. Слава Теб ћи Господи слава Теб.

Истовест преа ботом

— Нисам доспојак, Господе. Тако рече незнадобитаки капетан у Капернауму: Нисам, вели, доспојак да тоб кров аој узејш.

Тако рече и апостол Петар, када виде огromну иконију уловљене рибе. Иди, вели, од мене Господе, ја сам љовак грешак!

Та је и ја, иако ислед- ма и ванскику недоспојкија од свију од времена ског капетана и апостола Петра до данас — и ја чи говорим: Нисам доспојна, Господе, да

видим воскресније ивоје.

Или си он достојан да
биде, као што мироносије
видеше; или су ии учи
достојане да сују, као што
ајситоми суше и најдеши
оки не отвораваше; или си
је срце потово да приими ту
благу вест на свима благим
вестима и радостима на ра-
достица, као ии срда оке
јвојије на кућу за Емаус.

Ри, и ја сам Господе као и
оти што бише у посету
„безумка и окаменска срда“
Сва сам напуњена и пренуђена
свештим, не за тебе, Наре се-
сли, кема месна ј меки!

Авај, тешко меки, кај учите кема
месна за Створијева и Родијева мора!

Но помози ми, свештостиви
Владико, да издауним свет из себе,
да отпурим земљурику и развејем
погрео. И помози ми да огистим,
отперим, пјровејтим, најестим, ук-
расим, дресим, осветим и ока-
дим унущаршу одјут душе море,
не да би ме и ја мора примиши:
да ти поту ајишиши у себе,
да не поту одморишши у себе,
да ти поту коге отпраши сужана,
да ти поту хилјаде најирисати,
да ти поту погаси и само погаси,
да не поту слушати и слушати,
да поту изгубијеши и погаси,
да ти поту кроз кнаг ајишиши

да и моту кроз мал чвапи,
да моту из првојих уста чуји
жив отворку реч као охаде-
ница: Успаки хвери, оправи ма-
ју ти се преси првоји!

и да моту отда гласко и радосно
челом свету викнути:

Васиљку Христос воскресе!

+ + + + +
+ + + + +

Давид Цар овако називаше

Господа:

„ Господ је

„ „ Заступник моя

„ „ слава моя

„ „ спасење мое

„ „ цар моя

„ „ Бог моя

„ „ приближиште мое

„ „ сасре моя

„ „ достојанје мое

„ „ кртгост моя

„ „ утврђење мое

„ „ приближиште мое

„ „ избавитељ моя

„ „ помоћник моя

„ „ заштитељ моя

Господ је:

- " " Читованіє мое
- " " Спас мой
- " " Радованіє мое
- " " Сила моя
- " " Сила спасенія моєго
- " " Милост моя
- " " Рог спасенія моєго
- " " Заступник мой
- " " Підніє мое
- " " Бор спасенія моєго
- " " Захиститель життя моєго
- " " Столп мой
- " " Столп спасенія моєго
- " " Столп крѣпости мієї
- " " Прорвѣщеніє мое
- " " Терпѣніє мое
- " " Спаситель мой.

Буди буди Господе свято и мені.
Амин.

Молитва из Октоиха

за понаўлчье

Разъѣзжай монум

Чым собери

собери Господи

И дескверженіе мое

Срѣдъ огисти:

Сердце ѿсписти

И дахъ Петру дахъ ми

Покаяннѣемъ

Покаяннѣ

И дахъ митарю,

воздыханнѣемъ

Воздыханіе

Слезами

Слези,

И такоже блудницѣ
Да зову ти веліимъ масомъ:

Бор розе-
коулбак

Боже спаси мя яко
единъ геловѣколюбецъ.

Богородицы:

1.

Радуйся Дѣво,

радуйся похвало величеннія,
радуйся пресиста.

Мати Божія

благословенна.

2.

Радуйся радосте

градъ дішвъ

дігостолвъ и мвсениквъ

ВЕСЕЛІЕ

и Покрове всѣхъ насъ

рабвъ твоихъ

Дѣво.

Край и болу слава.

—

Славати и хвалиа Господе
на свему и за све.

Нека буде воля твоя
а не моя — во вѣки вѣковъ

Амин.

СВ. ВЛАДИКА НИКОЛАЈ
СЛОВЕСНИК

Издавачи
НАРОДНА И УНИВЕРЗИТЕТСКА
БИБЛИОТЕКА У ПРИШТИНИ
ГИК "ЉУБОСТИЊА" - ТРСТЕНИК

За издавача
Мр Јордан Ристић
Мирослав Бинић

ШТАМПА
ДА "ГРАФИКА" ПРИЗРЕН

Тираж
1000 примерака

СИР Каталогизација у публикацији
Народна и Универзитетска библиотека у Приштини

ВЕЛИМИРОВИЋ, Владика Николај
Словесник / Владика Николај
Велимировић. Фототипско издање.
Приштина : Народна и Универзитетска
библиотека, 1997 (Призрен: АД
"Графика") - 194 стр. ; илустр. ; 21. цм.
(Библиотека Мисионар ; бр. 2)

Фототипско издање из тридесетих година
манастир Враћевшица, Драча, Дивостин.

ISBN 86-7935-047-8

0011726365

На насловној страни лик светог владике Николаја осликала
је монахиња Магдалина из манастира Св. Тројице.